DRUM BUN, BRIGADIERI !

Ieri, un grup de tineri muncitori de la Uzina de mecanică fină București, constituiți în Brigada Semicentenarului nr. 1, au plecat să lucreze pe Lotru. 24 de uteciști își văd astfel împlinită dorința de a consacra zilele de concediu pentru anul în curs, anul semicentenarului U.T.C., în perimetrul de onoare al muncii, în cadrul de înaltă exigență al unui șantier național al tineretului.

S-au oferit în număr foarte mare să meargă pe șantier, își amintește Ion Ciuclea, membru al comitetului U.T.C. Fără condiții, fără pretenții, fără

N. U.

(Continuare în pag. a II-a)

DEMNI CONTINUATORI AI TRADIȚIEI

Începînd cu ziua de ieri, pentru 30 de elevi din municipiul Brăila numele Muzeului de Istorie al Partidului Comunist Român este strîns legat de un eveniment remarcabil petrecut în viața lor: primirea carnetelor roșii de membri ai organizației U.T.C. Aici, în locașul care găzduiește documentele ce ilustrează lupta glorioasă a comuniștilor pentru libertatea poporului nostru, în prezența a peste 1 600 de colegi din școlile brăilene, tinerii și-au

T. G.

(Continuare în pag. a II-a)

Proletari din toate țările, uniți-vă !

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVIII, SERIA II Nr. 7074 | 4 PAGINI — 30 BANI | LUNI 14 FEBRUARIE 1972

ÎN PRIM-PLAN

O PROBLEMĂ MEREU ACTUALĂ

17-19 FEBRUARIE 1972

CONFERINȚA PE ȚARĂ A CADRELOR DE CONDUCERE DIN ÎNTREPRINDERI ȘI CENTRALE INDUSTRIALE ȘI DE CONSTRUCȚII

REALIZAREA PARAMETRILOR PROIECTAȚI

Prin cele patru secții ale sale — **Întreprinderea de prefabricate din beton Oradea** — va trebui să livreze anul acesta economiei naționale **de patru ori mai multă producție** decît în anul trecut. Așadar, un mare volum de panouri mari și tuburi de canal, utilaje pentru industria materialelor de construcții și prefabricate grele, betoane celulare autoclavizate și agregate. Un volum impresionant, pentru că **este cea mai mare și mai modernă unitate de acest fel din țară.** În construcția și dotarea ei tehnică statul a investit fonduri importante. Este explicabilă deci exigența ca toate instalațiile întreprinderii — după ce cîteva luni au lucrat la capacitate redusă — să intre cît mai repede în parametrii prevăzuți de proiect. Pentru aceasta va trebui ca utilajele să funcționeze uniform și intens, colectivul să cunoască și să respecte temeinic procesul tehnologic, aprovizionarea și desfacerea să se desfășoare în condiții optime.

E posibil să se confere la această oră activității economice din întreprindere un asemenea impuls? Fără îndoială că da. Aceasta este convingerea colectivului, a conducerii întreprinderii. De ce punem totuși o astfel de întrebare? Pentru că în 1971, anul demarajului propriu-zis, s-au consemnat numeroase neajunsuri de natură organizatorică și disciplinară care, undeva, în bilanțul economiei noastre se concretizează în pierderi.

Este vorba în primul rînd de **funcționarea defectuoasă a unor instalații datorită unor greșeli de proiectare dar și proastei lor întrețineri și deserviri, de mari greutăți în aprovizionarea cu unele materiale și desfacerea producției la anumite sortimente, un insuficient număr de muncitori calificați și prea multe absențe nemotivate.**

Sau, altfel exemplificate: din patru șalupe necesare extragerii agregatelor din Criș, nu se utilizează decît una singură. Pentru celelalte trei nu s-a obținut încă autorizația cuvenită. Cum își îngăduie Centrala industrială pentru prefabricate din beton să trateze cu atîta ușurință această anomalie semnalată la timp de muncitorii de la balastieră, facilitînd astfel imobilizarea unor utilaje atît de valoroase? Aceiași salariați de la balastieră — respectiv șeful secției, tovarășul inginer I. Noje — reproșau, în general, centralei o totală lipsă de solicitudine cînd este vorba de rezolvarea unor probleme de producție. În tot cursul anului trecut colectivul a întîmpinat și întîmpină greutăți în aprovizionarea ritmică cu oxigen și alte materiale de strictă necesitate, făcînd imposibile reparațiile utilajelor, buna lor funcționare. La aceste observații șeful serviciului desfacere, tovarășul **Ion Vidican**, adaugă un exemplu și mai semnificativ: **timp de cîteva luni întreprinderea a produs șpalieri pentru viță de vie, conform planului său de producție, fără ca Centrala să găsească beneficiari. Șpaliile din jurul halei sînt supraaglomerate, îngreunează activitatea. Peste 37 000 de bucăți, produse anul trecut, așteaptă să fie vîndute** dar se pare că nimeni nu se arată amator. Cu toate acestea, întreprinderea trebuie să fabrice

ROMULUS LAL

(Continuare în pag. a II-a)

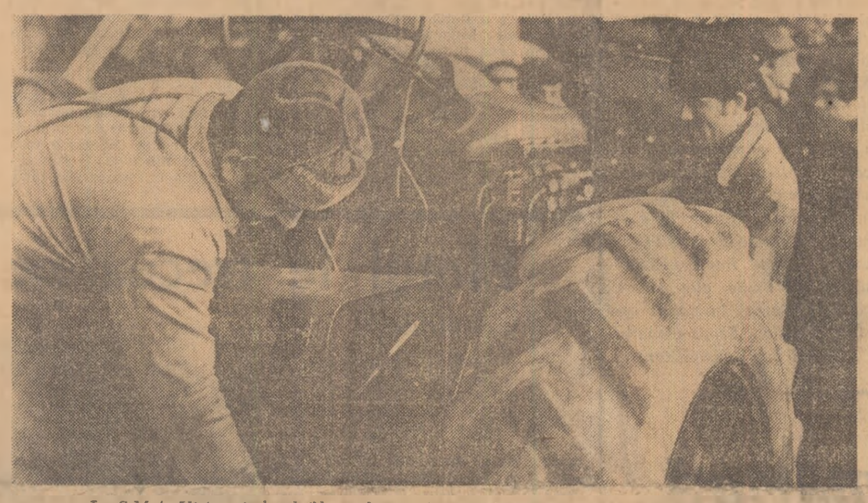

La S.M.A. Vișina, județul Olt, se lucrează intens la repararea mașinilor agricole

ÎN JUDEȚUL TULCEA

CAMPANIA DE PRIMĂVARĂ A ÎNCEPUT

• ÎN NUMEROASE UNITĂȚI AGRICOLE SE LUCREAZĂ INTENS LA PREGĂTIREA PATULUI GERMINATIV PENTRU CULTURILE DIN PRIMA URGENȚĂ • INIȚIATIVE TINEREȘTI ÎN SPRIJINUL LUCRĂRILOR DE SEZON • REPARAREA TRACTOARELOR ȘI ASIGURAREA NECESARULUI DE SEMINȚE NU MAI SUPORTĂ NICI O AMÎNARE

E cald în nordul Dobrogei iar cîmpul oferă cele mai bune condiții de lucru. La I.A.S. Baia și în alte douăzeci și opt de cooperative agricole discurile au lucrat în ultimile trei zile la pregătirea patului germinativ pe suprafețele repartizate mazării, ovăzului, sfeclei de zahăr, borceagurilor și florii-soarelui. Specialiștii apreciază că luni vor intra în cîmp și semănătorile. Încă din zorii zilei, mii de cooperatori și-au concentrat forțele la transportul în cîmp al îngrășămintelor organice și chimice, la amenajarea răsadnițelor, la transportul din baze a semințelor. Se simte atmosfera campaniei, a lucrărilor agricole ce se impun operativ executate. Pe mecanizatorii Constantin Popa, Constantin Tucă, Ionică și Nicolae Ștefan, de la cooperativa agricolă din satul Panduru, i-am întîlnit la fertilizare. Cu două zile înainte încheiaseră acțiunea de fertilizare pe cele 950 ha cultivate cu grîu, iar acum lucrau în sola celor 350 de ha planificate florii-soarelui. Douăzeci și nouă de tineri erau pe punctul de a termina lucrările ce le-au fost repartizate pentru aceste zile de început de campanie: selectarea semințelor, amenajarea răsadnițelor legumicole și transportul în cîmp a gunoiului de grajd. Despre ceea ce au reușit să înfăptuiască, ne dau amănunte tinerii Alexandru Străinu, Enuș Ficea și Stan Badea. „În fiecare zi noi, toți cei douăzeci și nouă de tineri din cooperativă, am participat la muncă. Am condiționat semințele de ovăz și mazăre pe care le vom semăna în această primăvară, am transportat la baza de recepție porumbul în schimbul căruia vom primi hibrizii stabiliți de tovarășul inginer, am amenajat 600 m.p. de răsadnițe și am dus în cîmp aproape 1 000 tone de gunoi de grajd".

Acum, în cel dintîi ceas al campaniei, exemplele de genul celui oferit de tinerii satului Panduru sînt numeroase în județul Tulcea. La C.A.P. Baia, șaizeci și opt de uteciști și-au legat numele de întregul evantai al lucrărilor agricole de sezon. Fertilizările s-au aflat pe primul plan. Mecanizatorii Ion Enache, Dumitru Miron, Nicolae Ciupercă și Dumitru Bracău au constituit o formație complexă de lucru împreună cu cooperatorii Dincă Tărache, Dumitru Căpra-

GH. FECIORU

(Continuare în pag. a II-a)

Pentru dotarea atelierelor în liceele de specialitate

Hotărîtoare este inițiativa școlii

Ne răspunde ing. ION PUȘCAȘU

director general în Ministerul Educației și Învățămîntului

— Tovarășe director general, am aflat că ați editat normative privind dotarea atelierelor în învățămîntul de specialitate. Dorim să dați cîteva explicații în acest sens.

— Pentru a veni în sprijinul înțelegerii exacte a noțiunii de *dotare corespunzătoare*, punerii în aplicare a acesteia și pentru a evita unele greutăți de ordin organizatoric și administrativ pe care conducerile de școli le întîmpină, Ministerul Educației și Învățămîntului a elaborat, în colaborare cu ministerele care au în subordine unități de învățămînt, *Normative minime de dotare a atelierelor cu utilaje, scule, dispozitive, verificatoare și aparate de măsură și control*, care au fost tipărite și difuzate tuturor liceelor de specialitate, școlilor profesionale și tehnice. O asemenea lucrare a fost dictată de o necesitate directă. Se știe, de pildă, că liceele de specialitate cunosc o dezvoltare considerabilă, că ele, în același timp, se bucură de o largă popularitate în rîndul absolvenților claselor a VIII-a ale școlilor generale, părinții îndrumîndu-i spre acest tip de liceu care dă o pregătire de cultură generală, dar și o profesie. Iată cîfre care demonstrează ambele afirmații: în anul de înființare — 1966—1967 existau 163 licee de acest tip cu 22 446 elevi; la ora actuală, avem 249 licee și 91 000 elevi, la cursurile de zi. Numai în acest an școlar, au fost înființate 48 noi unități, iar 23 licee de cultură generală au fost transformate în licee de specialitate. Perspectiva stabilită de însăși conducerea de partid și de stat arată că liceul de specialitate va ajunge în raport de unu la unu cu liceul de cultură generală.

În asemenea condiții, e normal să ne ocupăm îndeaproape — de fapt este o sarcină — de modul

L. LUSTIG

(Continuare în pag. a II-a)

SEMICENTENAR U. T. C.

• RASPUNZIND DORINȚEI legitime a celor care vor să afle cît mai multe lucruri despre tradițiile muncii voluntar-patriotice ale organizației noastre, un fost brigadier de pe Șantierele naționale Bumbești—Livezeni și Agnita-Botorca s-a întîlnit indelung cu tineri din orașul Piatra Neamț.

• DIN VINTILEASCA, Soveja și Măicănești, pe trei circuite diferite ale județului Vrancea au pornit spre Focșani ștafetele-album: „U.T.C. la a 50-a aniversare".

• LA TÎRGOVIȘTE ȘI GĂIEȘTI, precum și în comunele Cornești, Pietroșița, Valea Lungă, Buciumeni, Lunceni și Cojasca din județul Dîmbovița, s-au desfășurat dezbateri, simpozioane, medalioane literar-muzicale, seri de poezie cu următoarele teme: „Pagini glorioase din viața și lupta organizației de tineret", „P.C.R. făuritorul și conducătorul organizației U.T.C.", „Figuri de eroi uteciști", „Momente din mișcarea revoluționară a tineretului în perioada dintre cele două războaie mondiale", „Tineretul — năzuințe și aspirații", „Noi, pe marile șantiere ale patriei".

• S-AU CONSTITUIT BRIGAZI DE PRODUCȚIE ale tinerilor și în secția preparație-țesătorie de la Fabrica de stofe „Argeșana", precum și la Combinatul de exploatare și industrializare a lemnului Pitești, județul Argeș.

• SEMNALĂM DOUĂ MANIFESTĂRI cu un conținut original în județul Harghita — o masă rotundă intitulată „Tineri, pentru tineri", organizată la Miercurea Ciuc și concursul „Comportament, maniere, aptitudini" de la Odorheiul Secuiesc. Ambele au fost concepute în așa fel încît să sublinieze, prin exemple practice, faptul că astăzi și în societatea noastră raporturile inter-umane se intemeiază pe respectarea normelor impuse de trăsăturile conștiinței comuniste.

• TINERII DIN UZINA „VULCAN" din Capitala s-au angajat să predea la I.C.M. 100 tone metale vechi și 500 tone pentru oțelăriile proprii. Jumătate din aceste cantități au fost deja colectate.

CRONICA SĂPTĂMÎNII

Îndemn la muncă și studiu

Cine nu știe oare că transporturile reprezintă nervul vital al unei economii? Că în structura acestora, în stadiul actual al realizărilor științei și tehnicii, cele feroviare dețin o pondere însemnată? Preocuparea pentru dezvoltarea și modernizarea industriilor trebuie să meargă, deci, mînă în mînă cu preocuparea pentru dezvoltarea și modernizarea transporturilor. Orice neconcordanță în sectorul acesta poate împieta asupra activității tuturor celorlalte.

Iată, de înțelegerea acestei relații, presupunînd în rezolvarea ei soluții științifice, se leagă semnificațiile unuia din importantele evenimente ale săptămînii trecute: dialogul amplu, fructuos, purtat de conducătorii partidului și statului cu oamenii muncii din Arad, îndeosebi cu constructorii de vagoane.

Nu poate scăpa, firește, atenției, faptul că această vizită a avut loc la mai puțin de două săptămîni după examinarea și adoptarea de către Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. a Programului de dezvoltare a transporturilor feroviare, auto și navale în perioada 1971—1975; program cuprinzînd după cum știm, măsuri privind dezvoltarea, modernizarea și optimizarea transporturilor de mărfuri și călători în scopul satisfacerii necesităților sporite de transport, determinate de ritmul înalt de dezvoltare a economiei naționale. Despre ce s-a discutat la Arad, ce subiecte au abordat analizele amănunțite, dialogul dintre conducătorii partidului și muncitorii, inginerii și tehnicienii uzinei care realizează întreaga producție de material rulant destinată transportului de călători și peste 70 la sută din cea destinată transportului de mărfuri pe calea ferată? Despre faptul că uzina din Arad trebuie să ajungă în 1975 la o producție anuală de cel puțin 8 000 de vagoane, despre faptul că cei 10 000 de oameni ai muncii de la U.V.A. trebuie să-și pună mai bine în valoare capacitățile creatoare, dovedite deja, pentru a produce vagoane, nu doar mai multe ci, și la un grad de tehnicitate superior, cu cheltuieli materiale mai reduse. S-a discutat, cu alte cuvinte, pe concret, despre obiectivele producției, dîndu-se indicații și alegîndu-se soluțiile cele mai optime pentru realizarea măsurilor din programul adoptat de Comitetul Executiv.

Vizita de la Arad a demonstrat astfel, încă o dată, convingător, stilul de lucru caracteristic partidului nostru, secretarului său general, în organizarea și conducerea activității de înfăptuire a tuturor programelor pe care le adoptăm: conlucrare strînsă, permanentă, cu oamenii muncii, cu poporul, decizie și acțiune colectivă.

Am reținut din cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu de la Arad, un îndemn — care se adresează cu precădere tinerilor. Este vorba de necesitatea creșterii preocupărilor pentru îmbogățirea cunoștințelor tehnico-profesionale: **„Avem tot felul de cursuri și trebuie să asigurăm buna lor funcționare**— a arătat secretarul general al partidului; **dar esențialul este ca fiecare să înțeleagă că trebuie să învețe, să învețe și iar să învețe. Oricît s-ar preda la curs, oricît de buni ar fi profesorii, inginerii și muncitorii care predau din experiența lor, dacă fiecare nu se va strădui să învețe, nu va face nimic...".** Este de datoria noastră, a fiecăruia, să ne pătrundem de adevărurile acestea. Și să acționăm în consecință. Cu atît mai mult cu cît această subliniere pune în evidență o necesitate ce depășește cadrul strict tehnic profesional, de ridicarea nivelului de cunoștințe depinzînd tot mai mult însăși calitatea participării noastre la viața socială.

A. NICOLAE

SPORT

MARI PERFORMERI — ÎN ARENELE SPORTULUI DE MASĂ

Voleibalistul Horațiu Nicolau, maestru emerit al sportului, dezleagă, la această primă întîlnire cu admiratorii lui de la Liceul „Gh. Lazăr", cîteva din „secretele" jocului de la fileu

• O interesantă și inedită acțiune la Liceul „Gheorghe Lazăr" din București

• O sugestie pentru impulsionarea mișcării sportive în rîndul tinerilor adresată organizațiilor U.T.C., asociațiilor sportive

Seara de vineri 11 februarie 1972 va rămîne ca o dată memorabilă pentru elevii liceului bucureștean „Gheorghe Lazăr". Aici, în această zi a avut loc o manifestare inedită: Comitetul U.T.C., Consiliul asociației sportive au invitat în mijlocul elevilor liceului cîțiva din marii performeri, glorii ale sportului românesc. Școala de lîngă grădina Cișmigiu, are frumoase realizări și tradiții în sportul școlar. Invitațiile au fost adresate în scopul unui dialog, a unei întîlniri sui-generis: despre sport, despre pasiunile sportive, despre campioni și vedete, despre rosturile și rolul social al sportului și, în același timp, despre sport ca valență indispensabilă în procesul educării multilaterale a tineretului.

În fața cîtorva sute de elevi care umplu pînă la refuz sala de festivități a liceului, se află atleta **Lia Manoliu**, voleibalistul **Horațiu Nicolau**, baschetbalistul **Mihai Albu** și handbalistul **Gheorghe Goran**, vedete de primă mărime ale arenei sportive: Lia — campioană olimpică, ceilalți — multipli campioni mondiali și europeni cu echipele de club sau naționale în care

VASILE CĂBULEA

(Continuare în pag. a III-a)

AVUTUL STATULUI — AVUTUL NOSTRU

Hoțul le trecea pe sub nas și ei, politicoși, îl salutau...

Indiferent de domeniul de activitate, buna gospodărire a materialelor cu care lucrăm și de care răspundem, trebuie să devină un imperativ de prim ordin. Spiritul gospodăresc se definește, evident, prin valorificarea cu maximum de eficiență a unor bunuri, dar înainte de toate — aceasta fiind în mare măsură însăși condiția îndeplinirii primei cerințe — el implică păstrarea și conservarea în condițiuni corespunzătoare de securitate, sub fasciculul exigent al unei permanente vigilențe, al unui control sistematic, neîntrerupt. Este o obligație pe care o au de îndeplinit nu numai anumite persoane, nu numai cei cărora li se încredințează expres securitatea materialelor ci toți salariații, întreg colectivul unei unități. Fiindcă iată ce se întîmplă cînd lucrurile nu stau astfel, cînd grija e lăsată pe seama paznicilor.

...Tînărul **Alexandru Moale** (26 de ani) lucra de cîteva luni ca gestionar la Depozitul nr. 10 al Fabricii de cărămidă Chitila. Bineînțeles, conform îndatoririlor de serviciu, el avea obligația să observe modul în care se desfășoară activitatea în unitate: cum ies și cum intră mărfurile în depozit, dacă transporturile sînt sau nu riguros controlate, dacă bunurile sînt în general gospodărite, supravegheate cum trebuie. Cum aceste operații de la depozit se petreceau destul de neglijent, M. A. se hotărăște să profite. Ce ar fi să „valorifice" ceva cărămizi?! Se sfătuiește cu amicul său **Vasile Tănase** (antecedente penale), de profesie „fără" care începe să-l viziteze chiar la unitate, în chip de vîr sosit din provincie.

— Ce să zic, răspunde „vărul" Tănase, cu cită pază e aici cred că merge... Cu plasarea materialelor de construcție mă ocup eu: am ceva relații... Cu transportul ar fi o problemă. Dar găsesc destul de repede soluția, mai precis îmi associ pe măsură, în persoana tînărului șofer **Nicolae Ghiță**. El e salariat la Baza C.F.R. Chitila, însă cum și aici ordinea și disciplina nu diferă de cea de la Depozit, cum controlul exercitat de unitate asupra curselor este destul de „expeditiv", îi rămîne timp suficient pentru afacere.

Și astfel stivele de cărămizi au început să dispară din Depozitul nr. 10. Cum e posibil aceasta? Este depozitul acesta o casă a nimănui, în care intră cine vrea și cine nu vrea? Încercăm să ne convingem...

Ora 10. Pășim pe poarta Depozitului („Pășim pe poartă" e un fel de a spune, deoarece intrarea e marcată mai mult aproximativ prin doi țăruși și o gheretă dărăpănată). Nici țipenie în jurul stivelor de cărămizi. În sfîrșit, apare cineva. Ne face semn, îi răspundem, dinadins, tot prin semne. Și gata: sîntem în mijlocul stivelor de materiale. Magazionerul **N. Stanciu**, pe care-l întîlnim în drum, ne lămurește amabil:

— La noi e liniște și pace. Avem pază, ne spune el.

Nu încercăm să-l contracizem. Totuși, îi amintim că din acest depozit s-au furat însemnate cantități de materiale.

— Se mai întîmplă, își dă dumneaului cu părerea. Avem doar atîtea bunuri pe aici... Dar noi controlăm toate mașinile care încarcă!

Perseverăm în căutarea unei explicații. Discutăm și cu controlorul **A. Sabin**.

— Cunosc cazul gestionarului **Alexandru Moale**. Acum, dacă s-a întîmplat, ce mai putem face. Am luat totuși măsuri: s-a atras atenția oamenilor să fie mai vigilenți...

Împreună avem prilejul să ne convingem de rezultat. Tocmai atunci pe așa-zisa poartă ies două camioane încărcate vîrf. Paznicul schițează un gest amical către șoferii respectivi. Ei îi răspund în același fel și-și văd de drum. Cam acesta e tot controlul.

— Nu există obligația ca mașinile, încărcătura pe care o poartă, să fie verificată scriptic și fizic la ieșirea din șantier?

— Ba da, însă uneori se mai

ANDREI BĂRSAN, VIOREL RABA

(Continuare în pag. a II-a)

PE AGENDA ZILEI

Plecarea din țara noastră a tovarășului Stane Dolanț

Tovarășul Stane Dolanț, secretar al Biroului Executiv al Prezidiului U.C.I., care, la invitația C.C. al P.C.R. a făcut o scurtă vizită de prietenie în țara noastră, a părăsit duminică Timișoara, plecînd spre Belgrad.

La plecare, oaspetele a fost salutat de tovarășul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R.

Concertele susținute sîmbătă și duminică de către Orchestra simfonică a Filarmonicii de stat „Oltenia" au fost dirijate de Walter Deyle, directorul artistic al Orchestrei simfonice din Heilbronn — R. F. a Germaniei. În program au figurat lucrări de Ch. W. Gluck, R. Schumann

Într-o discuție avută, după încheierea celor două concerte, cu corespondentul „Agerpres" — **Marin Coandă**, Walter Deyle, cunoscută personalitate a lumii muzicale internaționale, a subliniat printre altele: Orchestra simfonică craioveană este o formație omogenă, foarte muzicală și deosebit de disciplinată. M-a impresionat înalta clasă artistică a acestui colectiv, condus cu pricepere de maestrul Teodor Costin

Demni continuatori ai tradiției

(Urmare din pag. I)

făcut legămîntul de urmași demni ai acelora care n-au precupețit nimic pentru înălțarea patriei pe culmile civilizației socialiste, pentru un viitor mai bun. Cuvintele „Să-l păstrezi cu cinste!", rostite de primul secretar al comitetului municipal Brăila al U.T.C., Constantin N. Constantin, o dată cu înmînarea carnetelor noilor uteciști s-au constituit pentru fiecare în parte ca un îndemn de a continua și pe mai departe rezultatele bune obținute la învățătură, de a fi mereu în rîndurile fruntașilor. Angajamentul luat în numele proaspeților uteciști de către Silvia Neacșu, de la Școala generală nr. 10, a exprimat emoționant ferma lor hotărîre ca intrarea în U.T.C. acum, în preajma sărbătoririi semicentenarului organizației de tineret să însemne intensificarea eforturilor de a răspunde așa cum se cuvine condițiilor pe care grija partidului, munca poporului le creează pentru învățătură, pentru deplina lor realizare în viață. Pentru ei, ca și pentru colegii lor, invitația de a semna în cartea de onoare a Muzeului, a avut semnificația chemării de a confirma printr-o muncă asiduă, permanentă, cinstea de a face parte din detașamentul tinerilor comuniști, de a se ridica la înălțimea oamenilor și faptelor pe care le înfățișează istoria trecută și prezentă a partidului nostru.

Inițiativa școlii

(Urmare din pag. I)

în care se dezvoltă aceste licee, precum și școala profesională, să se pună cu acuitate problema consolidării mai operative a unei baze materiale corespunzătoare pentru acest tip de învățămînt. Iar cînd vorbim de liceul de specialitate, de pildă, ne referim concret la modul cum se dezvoltă baza de practică — atelierele și laboratoarele — care facilitează tinerilor, cînd sînt în școală, însușirea deprinderilor în meseria respectivă.

În practica curentă a liceelor de specialitate, dar și a școlilor profesionale, s-a dovedit că interesul pentru dezvoltarea atelierelor și laboratoarelor școlare există; acesta trebuie canalizat însă, încît activitatea de dotare să se desfășoare după criterii științifice, să faciliteze amenajarea în școli a unor ateliere și laboratoare cu zestrea cea mai potrivită. A trebuit, așadar, după părerea noastră, să se intervină cu un normativ pentru ca acțiunea să nu se desfășoare la întîmplare, după inspirația și priceperea fiecăruia. Subliniez că, stabilirea normativelor s-a făcut pe baza consultării școlilor, a specialiștilor din producție, bizuindu-ne pe o experiență existentă în acest învățămînt.

Aceste normative reprezintă un minimum, iar conținutul lor poate fi îmbunătățit corespunzător nevoilor meseriei sau specialității în care se pregătesc elevii.

Un asemenea obiectiv ne-am propus în momentul în care am trecut la elaborarea normativelor: să ajutăm școlile și întreprinderile care le patronează să se orienteze spre acele mijloace de dotare absolut necesare într-o anumită meserie și, bineînțeles, după depășirea acestui minim necesar, să poată trece la dotări mai ample, pe baza inițiativelor proprii. Am accentuat mai mult asupra liceului de specialitate întrucît față de atelierele acestora trebuie să existe o atenție mai mare; să se tindă aici spre o dotare corespunzătoare, de actualitate, care să permită tinerilor să capete o foarte bună pregătire în profesie. Aceasta, pentru că în momentul în care absolvă, dacă nu intră în învățămîntul superior, tînărul trebuie să fie bine format, încît să facă față sarcinilor de producție, meseriei, în condițiile exercitării ei în funcții care cer o pregătire medie.

Realizarea unor ateliere-școală, perfecționarea celor existente pe criteriile stabilite în normative se bizuie, după cum bine știm, și pe o largă acțiune de autodotare, realizată conjugat de către școli și întreprinderi. Amintesc acest lucru, întrucît organizația U.T.C. și tinerii, îndrumați de profesori și maiștri, s-au mobilizat în această activitate și avem certitudinea că, în continuare, contribuția lor la autodotarea atelierelor școlare va fi susținută.

Subliniez, în final, că va trebui să ne interesăm ca normativele elaborate în scopul amintit să nu fie uitate în sertare, ci utilizate ca un instrument de lucru.

Drum bun, brigadieri!

(Urmare din pag. I)

nimic altceva decît voința de a folosi zilele concediului de odihnă pentru a munci pe șantier. De a realiza ceva util, pe măsura pregătirii și priceperii lor, prin muncă patriotică. Păcat că n-am reușit să-i luăm pe toți cîți doreau să meargă...

Deși dimineață, dimineață de vreme, autobuzul care va purta pe temerarii brigadieri în drumul lor spre șantier este înconjurat de un mare număr de tineri. Sînt, așa cum lesne se poate bănui din discuțiile ce se poartă, colegi, tovarăși de muncă, veniți să le strîngă mîna înainte de plecare, să le ureze succes. Ici colo figuri de băiețandri. Sînt ucenici la școala profesională „Electroaparataj" care fac practica în Uzina de mecanică fină, au venit și elevi de la Liceul nr. 15, de la Școala generală nr. 51, aflate sub patronajul uzinei. Au venit să le spună cu toții „drum bun!".

Brigadierii sînt adunați în careu, primul careu al „BRIGĂZII SEMICENTENARULUI" nr. 1. Comandantul brigăzii prezintă raportul tovarășului Dumitru Gheorghișan, prim secretar al Comitetului municipal București al U.T.C., care îi felicită călduros pe uteciștii de la Uzina de mecanică fină pentru inițiativa de a se constitui în cinstea Semicentenarului într-o brigadă de tineret urîndu-le deplin succes în activitatea lor pe Șantierul național Lotru. Își alătură glasul, gîndurile lor de spor la muncă, secretarul comitetului U.T.C. de la Liceul nr. 15 și comandantul organizației de pionieri de la Școala generală nr. 51, ambele patronate de uzină. Are loc în acest cadru și o festivitate aparte: brigadierii sînt declarați membri de onoare ai organizației de pionieri și primesc fiecare din ei cravata roșie.

La ora cînd apar aceste rînduri BRIGADA SEMICENTENARULUI nr. 1, se află deja în teritoriul rîvnit. Din această dimineață cei 24 de tineri bucureșteni îmbracă uniforma de brigadieri ai Șantierului național de pe Lotru. Timp de două săptămîni pe șantierul celei mai mari hidrocentrale de pe rîurile interioare ale țării, strungarii, lăcătușii, frezorii veniți de la Uzina de mecanică fină se vor afla umăr la umăr cu colegii lor întru vîrstă, părtași la apropierea momentului cînd în cutia de rezonanță a centralei subterane de la Ciunget vor sclipi în străfulgerarea inaugurală, kilowații.

Două săptămîni de muncă pe care fiecare din cei 24 și le doresc rodnice, de experiență densă în catalogul meseriei. Două săptămîni de dialog prelungit înăuntrul și înafara orelor de muncă cu însăși experiența Lotrului, polivalentă, pătrunzătoare, unică.

Sînt 24. Incorect spus, de fapt, sînt 25. În grupul de tineri brigadieri se distinge figura unui om trecut de prima tinerețe. „E tovarășul Mihai Oprea, explică cineva. Veteran al șantierului național, cîndva brigadier la construcția căii ferate București-Craiova, apoi la Bumbești-Livezeni și în multe alte locuri, tovarășul Oprea însoțește astăzi „Brigada Semicentenarului". Ca un bun cunoscător al drumurilor, ca un autorizat sfătuitor".

Brigada Semicentenarului își începe în această dimineață programul de muncă pe șantierul național al tineretului de la Lotru. Să le urăm cu toții, din toată inima, succes!

Drept amintire... o floare
Foto: PAVEL TĂNJALĂ

MATEMATICIENII ȘCOLILOR — ÎN FAZA A DOUA A OLIMPIADEI

Ieri, viața școlilor a fost marcată de un eveniment intrat în tradiție. Pasionații într-ale matematicii s-au așezat din nou în sălile întrecerii. De astă dată s-au întîlnit cei care au „rezistat" primei selecții, obținînd punctajul de promovare al fazei de început a olimpiadei, desfășurată acum o lună. Cert este că au rămas în concurs cîteva mii de elevi. Cîți vor rămîne pentru faza a treia — cea republicană? Asta, deocamdată, nu se poate ști. Problemele date spre rezolvare au prezentat deosebite dificultăți, nu de netrecut, dar care au pus la încercare nivelul de cunoștințe al elevilor, inteligența și gîndirea lor matematică, după cum au însemnat și un examen pentru profesorii celor care i-au pregătit pe olimpici.

Duminica următoare — olimpiada de fizică — deci, la rînd fizicienii.

L. L.

MUZEUL SĂLAJULUI LA A 20-A ANIVERSARE

Duminică s-au încheiat la Zalău festivitățile prilejuite de împlinirea a două decenii de la înființarea Muzeului Sălajului. La adunarea jubiliară, tovarășul Vasile Cornea, secretar al Comitetului județean de partid, a transmis colectivului instituției sărbătorite salutul organelor locale de partid și de stat și a subliniat dezvoltarea deosebită pe care a cunoscut-o în ultimul timp muzeul. Directorul muzeului și alți specialiști au vorbit despre activitatea de cercetare științifică, de prelucrare, conservare și valorificare muzeistică a bogatului material istoric, etnografic și artistic.

Cu același prilej s-a desfășurat o sesiune de comunicări la care au fost prezentate peste 50 de lucrări științifice semnate de cercetători, cadre didactice universitare și muzeografi din diferite centre culturale ale țării.

CRONICA MUZICALĂ

Spectacolele Operei „Phibada" din Phenian

Timp de cîteva zile, iubitorii artei din Capitală au putut viziona pe scena Operei Române, un spectacol de înaltă vibrație artistică, un spectacol capabil să lumineze marile tradiții ale artei coreene: opera revoluționară „Marea de sînge", o creație artistică inspirată din lupta dîrză a poporului coreean, în anii celui de la patrulea deceniu al secolului nostru împotriva cotropirii japoneze.

Pornind le la un libret inspirat dintr-un episod al luptei partizanilor coreeni împotriva invadatorilor niponi și a acoliților lor, opera „Marea de sînge" este o patetică evocare a angajării poporului coreean la începutul anilor '30 în lupta de partizani pentru eliberarea patriei, pentru făurirea unei vieți noi.

Cele 7 acte — redînd destinul unei femei pe care realitatea, viața o face să înțeleagă necesitatea angajării directe în luptă — își propun o capivantă descriere a luptei partizanilor, a luptei celor mai buni fii ai poporului coreean pentru eliberarea de sub cotropirea japoneză, pentru triumful ideilor revoluției.

Fiecare episod al operei, fiecare idee muzicală are un „suport" muzical de adîncă expresivitate.

Corul, alături de orchestră comentează necontenit — ca în tragediile antice — ideile acțiunii, gîndurile, sentimentele eroilor.

Momente de unic dramatism, caracterizări leitmotivice, farmecul coloritului orchestral și coral, plasticitatea unor idei muzicale, amintesc cele mai bune tradiții ale teatrului liric, mărturisesc existența unei culturi muzicale coreene cu izvoare originale.

O caldă, pătrunzătoare melodicitate de esență romantică, caracterizează întreaga partitură. Un meșteșug componistic de prim ordin este vizibil măsură cu măsură. Arta cu care sînt integrate în țesăturile melodice structurii pentatonice atît de caracteristice muzicii orientale, simplitatea dar și unica forță a construcțiilor armonice, măiestria cu care sînt valorificate resursele expresive ale instrumentelor populare coreene, sînt vizibile pe parcursul fiecărui tablou al operei.

Alterările de muzică și proză — care ne amintesc partiturile unor singspieluri — dau acțiunii varietate, atractivitate, capacitatea de a trezi continuu interesul spectatorului.

Opera „Marea de sînge" este fără îndoială o experiență artistică de prim ordin, demonstrînd arta cu care pot fi aduse pe scenele lirice subiecte de actualitate, capacitatea teatrului liric contemporan de a transmite un vibrant mesaj revoluționar.

Lucrarea prezentată de ansamblul Operei „Phibada" din Phenian a dobîndit indiscutabil valențe deosebite printr-o interpretare de înaltă clasă.

Teatrul posedă o echipă de cîntăreți, de instrumentiști de valoare capabili să reziste unor inalte confruntări muzicale.

Orchestra și corul au sunat permanent dens, omogen, fiecare artist dovedindu-se un virtuos perfect cunoscător al lucrării.

Merite deosebite revin regizorului Kim Iang Hi care a oferit întregii acțiuni un înalt voltaj emoțional, scenografului Hoang Riong Su care a realizat decoruri sugestive, de mare forță evocatoare și dirijorului Son Sik Hoan care a condus ansamblul cu siguranța și cu o cuceritoare gamă de nuanțe.

Cîntăreți și actori desăvîrșiți, s-au dovedit Kim Ki Uăn în rolul mamei, Riu Lăng Ok (în rolul lui Kap Sun), Iun Ciung Ki, Cia Lăng Hi, Ciang U Bong, Kim Ho Ki, Kim Lăng Uăn în alte roluri.

IOSIF SAVA

Hoțul le trecea pe sub nas

(Urmare din pag. I)

trecea cu vederea. Pe unii șoferi îi cunoaștem, așa că...

Camionul condus de N. Ghiță, complicele lui A. Moale, s-a strecurat desigur, tocmai în acest fel. A trecut pe sub nasul paznicului, al unor cadre din depozit, iar ei i-au făcut semn cu mîna!

— Vina nu este în primul rînd a noastră (!!), ci a întreprinderii căreia îi aparține vehiculul. Dacă cursele camionului ar fi fost supravegheate cum trebuie, acesta nu ar fi putut ajunge acei, pentru a ne crea greutăți.

Halal judecată! Ca și cum faptul că organele de control din depozit nu-și fac datoria, că dau dovadă de cea mai crasă neglijență ar putea fi scuzat în vreun fel. Că într-un depozit un camion intră, încarcă vîrf și scoate materiale prețioase fără ca cineva să-și pună întrebarea încotro se duce, e la mintea oricui că principalul răspunzător nu e proprietarul mașinii. Ne-am deplasat totuși și la baza de transporturi.

Autovehiculul 22—B—679 stă părăsit în curte. Nu mai are șofer... **Florea Barbu**, șeful formațiunii de bază, nu conținește să-l laude pe cel care a fost șoferul **Nicolae Ghiță**: cel mai bun, cel mai punctual, cel mai corect, cel mai...

— Cum realizați controlul curselor?

— Prin registre și foi de parcurs, ținute la milimetru, pe ore, kilometri de cursă, consum de benzină...

Camionul cu care se fura — 22-B-679 — stă părăsit în curtea autobazei. Nu mai are șofer... În zeci de curse el a trecut fără probleme pe sub nasul serviciului de pază, și la depozit și la autobază...

Zenovia Bradu, tehnician la Serviciul de transporturi: „...Cursele camionului nu erau fictive... Ce puteam noi să controlăm... Vina e a celor de la depozit care îl primeau în incintă să încarce..."

— Totuși cum vă înșela N.G., „cel mai corect șofer" al bazei?"

— Își făcea repede cursele de serviciu și îi mai rămînea timp. Dar nu puteam sta în cabină lîngă fiecare șofer să-l vedem ce face...

— Nu cere nimeni în mod expres așa ceva. Dar — vezi faptele — cu toate „registrele ținute la milimetru", controlul de la autobază a fost de fapt formal și nul. N.G. a putut să profite în voie.

Zenovia Bradu — tehnician auto, șefa serviciului transporturi, consideră că „neexistînd curse fictive, iar depozitul fiind în drumul șoferului, ce vină avem noi? Cei de la depozit nu trebuiau să-l primească în incinta lor...".

Avem, așadar, de-a face — atunci cînd sînt necesare explicațiile — cu pasarea mai mult sau mai puțin abilă a răspunderii. Este fenomenul tipic. Dar ori de cîte ori apar asemenea situații acestea incriminează deopotrivă și pe cei care prin superficiala îndeplinire a sarcinilor de serviciu favorizează comiterea abaterilor ce păgubesc avutul obștesc. La depozit, **Ghiță** și **Tănase**, intrau și ieșeau cu marfa; la autobază, zecile de curse ilegale au fost identificate abia după intervenția miliției... Numai hoții erau de vină? Ei trăiau și munceau în mijlocul unui întreg colectiv din care — incredibil — nimeni n-a observat nimic. Asemenea scurgere din avutul nostru, al statului, ar fi putut fi împiedicată sau cel puțin demascată mai devreme, dar, după cum ne-au și spus-o cîțiva, a acționat și aici ciudata mentalitate potrivit căreia „mai bine lași hoțul să-ți vire mina în buzunar, decît să ai complicații". **Nu este această teamă de complicații o primejdioasă și condamnabilă formă de complicitate?**

CADRAN ȘTIINȚIFIC

CIMENTUL — LA UN INDICATOR DE VÎRF PE PLAN MONDIAL

În 1975, producția de ciment a țării noastre, pe cap de locuitor va atinge 650 kg, ceea ce va situa România la nivelul Italiei și Japoniei — țări ce dețin primele locuri în lume în acest domeniu. Cercetătorii și proiectanții români sînt totodată preocupați de găsirea unor tehnologii superioare de utilizare a noilor materiale de construcții. Clădirile realizate din ziduri cu procent ridicat de goluri și-au demonstrat superioritatea atît din punct de vedere al rezistenței cît și al creșterii gradului de izolare termică. Începerea producerii în țara noastră a cimentului apt pentru tratamente termice va conduce atît la realizarea unor prefabricate cu indici superiori de utilizare cît și la obținerea de pereți cu cît mai multe goluri și cu greutate redusă.

Cu 20 de ani în urmă nu exista în țara noastră nici o linie tehnologică a cărei producție zilnică de ciment să depășească 300 de tone. Azi, majoritatea producției de ciment se obține pe linii de 800 tone/zi, fiind în construcție capacități și mai mari. Dar o producție atît de mare implică și îmbunătățirea sistemelor de dozare și omogenizare a materiilor prime ca și aplicarea unor metode rapide de control a calității. În cazul liniilor tehnologice de 3 000 tone/zi metodele de analiză chimică ca și metodele de analiză fotometrică se consideră ca fiind depășite. Aici se va trece la dozarea materiilor prime cu ajutorul analizoarelor cu raze X prin fluorescență, cuplate cu calculatorul electronic care acționează asupra morilor în vederea asigurării unei calități superioare a clincherului.

IOAN VOICU

ÎN ÎNTIMPINAREA CONGRESULUI U.N.C.A.P.

Duminică în orașul Tulcea, a fost inaugurată decada manifestărilor cultural-artistice și educative dedicate apropiatului Congres al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, sub denumirea „Iarna tulceană".

Programul cuprinde simpozioane și jurnale vorbite pe temele cele mai actuale ale dezvoltării agriculturii și satului contemporan. Sînt prevăzute, de asemenea, întîlniri ale oamenilor muncii de la sate cu creatori de artă, compozitori și culegători de folclor, organizarea de expoziții cu „mărturii" arheologice, filme documentare despre viața nouă a celor ce muncesc pe ogoare.

Campania de primăvară a început

(Urmare din pag. I)

ru, Florica Pomană și Paraschiva Pascarul și au fertilizat 270 ha de grîu, folosind îngrășăminte chimice și alte 60 de ha prin utilizarea mraniței, iar tinerele Constanța Dumitriu și Niculina Cristoiu au condiționat semințele de ovăz și mazăre. De asemenea, la Ceamurlia de Sus și Camena, tinerii au răspuns „prezent" declanșării neașteptat de timpurii a campaniei agricole. Și, aprecierea poate fi extinsă pentru că, așa cum ne spunea tov. Al. Rizu, prim secretar al comitetului județean U.T.C.: în cooperativele agricole din județul Tulcea peste 6 000 de tineri cooperatori și 380 de mecanizatori uteciști participă zilnic la muncă. Miercuri, 9 februarie a fost declanșată decada fertilizării. Participarea entuziastă a tinerilor a făcut ca în primele 3 zile ale acestei perioade a muncii patriotice să fie fertilizate peste zece mii hectare, iar în capătul tarlalelor să se afle depozitate alte douăzeci mii tone gunoi de grajd. La Topologu, Turcoaia, Luncavița, Samova, Pecineaga, Beidaud, Casimcea, Hamcearca și Jurilovca tinerii au deschis adevărate șantiere locale ale muncii patriotice la folosirea și executarea lucrărilor de combatere și prevenire a bătîrii apelor. La I.A.S. Baia, de pildă, au fost fertilizate 3 600 ha cultivate cu păioase de toamnă și s-au transportat pe ogoare 5 800 tone gunoi de grajd.

În județul Tulcea, rămîn însă destul de numeroase sectoarele cuprinse descoperite de desprimăvărarea timpurie. De pildă, în ce privește asigurarea semințelor de leguminoase, sfeclă și floarea-soarelui, după cum recunoștea însuși directorul general al Direcției agricole județene, tov. Gheorghe Nica, există un deficit substanțial greu de recuperat într-un interval de timp atît de scurt cît se prevede a fi cel ce ne desparte de declanșarea campaniei agricole de primăvară. Lipsesc cantitățile necesare de semințe pentru sfecla furajeră, la solicitarea județului chiar și conducerea ministerului arătîndu-se foarte puțin receptivă. De asemenea, probele de laborator evidențiază faptul că în unități există loturi de semințe improprii semănatului din cauza procentului ridicat de impurități sau a puterii de germinație redusă — cazuri întîlnite la cooperativele Trestenic, Stejarul, Ceamurlia de Sus, Camena și altele, s-au luat multe măsuri pentru completarea necesarului de semințe. Rămîne să fie imediat transpuse în fapte. Probleme mult mai dificile ridică, în schimb, starea funcțională a parcului de tractoare și mașini agricole. Cam o treime dintre tractoarele ce deservesc cooperativele agricole n-au trecut încă prin mîna mecanizatorilor de atelier; în aceeași situație se află peste o sută de semănători universale și SPC-6. Evident, conducerile S.M.A. și a întreprinderii județene a mecanizării găsesc nenumărate argumente care să convingă că, din punctul lor de vedere, au făcut tot ceea ce era necesar. Dar lucrurile nu se prezintă întrutotul așa cum sînt prezentate. Într-adevăr, lipsesc unele piese de schimb, cîteva dintre stațiunile pentru mecanizarea agriculturii nou create (Baia fiind doar un exemplu) nu au condițiile cele mai bune pentru reparații, dar cum se mai poate justifica faptul că în perioada reparațiilor, cam 20 la sută dintre mecanizatori nu s-au aflat în atelier? Că reconditionarea pieselor, de regulă s-a lăsat la aprecierea mecanizatorilor, că s-a acceptat, contrar practicii bune, să se descompleteze tractoarele și mașinile agricole aflate acum fără mecanizatori pentru a se pune la punct altele?

Asemenea stări de lucruri, se înțelege, ar trebui să preocupe în mai mare măsură forurile de resort din cadrul Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor pentru că, sub nici un motiv în campania agricolă nu trebuie să existe tractoare sau semănători pe butuci, nu trebuie să rămînă suprafețe de teren neînsămînțate cu culturile planificate prin folosirea soiurilor și hibrizilor inițial stabiliți. Or, unitățile din județul Tulcea vor trebui să însămînțeze în această primăvară în cele mai bune condiții agrotehnice, peste o sută de mii hectare. Aproximativ 7 la sută din suprafața de prășitoare și leguminoase.

REALIZAREA PARAMETRILOR

(Urmare din pag. I)

în continuare alți 3 500 m.c. spalieri. Cum justifică Centrala paradoxul, risipa de energie și cheltuielile materiale?

Aflată, cum spuneam, la primele sale șarje, întreprinderea stă în bună parte în mîinile unor tineri care de-abia acum descifrează și ei alfabetul profesiei. Aceasta însă nu e o scuză pentru numeroasele abateri disciplinare care au afectat anul trecut activitatea colectivului. Să ne referim doar la un singur aspect pe care îl amintea și directorul întreprinderii, tovarășul **Alexandru Pop: absențele nemotivate.** Numărul lor s-a ridicat la 3 313 zile-om. **Pierderea de producție** — luînd ca bază de calcul productivitatea realizată pe salariat — **se cifrează la peste jumătate milion.** Ele nu aparțin numai tinerilor, dar le revin în proporție destul de îngrijorătoare.

— Ce v-ați propus să faceți, cum v-ați gîndit să acționați pentru îmbunătățirea disciplinei celor peste 300 de uteciști, pentru o mai substanțială contribuție a acestora la realizarea indicatorilor planului de stat?

Tinerii propun:

● Întreprinderea are poartă dar nu are gard. Asigură cumva Trustul de construcții Brașov, care a ocolit această sarcină, paza materialelor?

● Pentru o mai operativă intervenție în înlăturarea avariilor, conducerea întreprinderii să facă demersurile pentru obținerea autorizațiilor necesare unei echipe de electricieni ca și la echipajele celor trei șalupe ancorate de un an de zile la mal.

● Situată departe, la marginea orașului, întreprinderea trebuie să dispună de un punct alimentar și un punct sanitar necesare celor două cămine pentru tineret aflate în construcție.

● S-au făcut eforturi tehnice și financiare pentru recuperarea condensului (apa provenită din aburi) dar... se aruncă pe cimp. În limbajul energeticienilor recuperare **nu înseamnă** refolosire?

● Un grup social ultramodern dar... fără nici o dotare. În primă urgență: punerea dușurilor în funcțiune.

— **Să punem mai mare accent pe munca politică și de educație în rîndul tinerilor,** spune inginerul **Iosif Deutsch,** secretarul comitetului U.T.C., **în sensul creșterii responsabilității lor în muncă, a conștiinței profesionale. Insistăm, în special, pe măsuri preventive pentru înlăturarea absențelor și întîrzierilor, pentru realizarea zilnică de către toți tinerii a normelor. Cum vom proceda concret? În fiecare zi de luni, după terminarea programului, secretarii organizațiilor de bază vor analiza, împreună cu șefii de echipe, munca și comportamentul fiecărui tînăr în cursul săptămînii precedente. Apoi se acționează de la caz la caz. Modalitatea la care vom apela cel mai des în această perioadă va fi munca cu fiecare om în parte. În vederea adîncirii cunoștințelor lor profesionale ne-am propus un ciclu de expuneri și demonstrații la locul de muncă, pe utilaje, susținute de inginerii, tehnicienii, maiștrii cei mai competenți. Un concurs pe tema celui mai organizat și mai îngrijit loc de muncă și instalațiile va antrena pe toți tinerii. În aceeași ordine de idei ne-am prevăzut să ajutăm conducerea întreprinderii în recrutarea a 200 de tineri — dintre angajații necalificați, ca și din satele bihorene în care locuiesc o bună parte dintre noi — pentru a fi cuprinși în cursurile de calificare și completarea efectivului nostru.**

Un program de activități bogat, inspirat din nevoile imediate ale producției. Pentru materializarea lui însă organizația U.T.C. a Întreprinderii de prefabricate va trebui să se bucure de un ajutor mai mare din partea comitetului municipal al U.T.C., din partea consiliului tineret muncitoresc și, în primul rînd, pe linie organizatorică — **nici pînă acum n-au fost constituite organizațiile de bază în toate compartimentele întreprinderii** — și în aceeași măsură în domeniul muncii politice și educative pentru realizarea dezideratului precumpănitor: participarea fiecărui tînăr cu întreaga sa capacitate la atingerea eficienței economice planificate, a parametrilor proiectați a instalațiilor.

Vulturul

Povestire de DUMITRU M. ION
Ilustrații de MIHAI SÎNZIANU

1. Denumirea de VULTURUL o ia o mică organizație de tineri uteciști, care, sub directa îndrumare a Partidului Comunist, luptă în condițiile grele ale ilegalității împotriva forțelor reacțiunii burgheze. Tinerii uteciști își folosesc dibăcia și inteligența în cele mai grele acțiuni. Deseori forțele polițienești vor fi uimite de acțiunile fulgerătoare pregătite și realizate de către acești tineri. Entuziasmul lor este creator, iar însemnul trecerii lor unul romantic: un vultur roșu. Dar să facem cunoștință cu oamenii Vulturului: Damian, comunist, fost miner, sufletul organizației. Adam, Walter, Dobre, Daniela, Ioan, Vlad — uteciști, oameni de diverse profesii, prieteni dăruiți unei cauze nobile.

1. Damian le vorbește prietenilor:
— Prieteni, sărbătorirea trebuie să-și atingă țelul ei pașnic. Nu răspundeți provocărilor. Să cinstim cum se cuvine memoria celor căzuți pe cîmpul de luptă...

2. (Inspectorul adjunct de poliție, Herăscu, la telefon Ceteraș). Herăscu:
— Mină comunistă, da? Să-mi arestezi cîțiva oameni pe sprînceană.
Ceteraș:
Să trăiți d-le inspector adj...

3. (Manifestație. Damian, Dobre, Walter, Daniela). Damian le vorbește:
— Pe Adam l-au luat la poliție. Fiți gata de acțiune.
Trebuie salvat!...

(Va urma)

În prezidiu — idolii arenei

M. Albu în postură de... antrenor

Mari performeri — în arenele sportului de masă

(Urmare din pag. I)

au evoluat. Din sală, cîteva fete oferă oaspeţilor buchete cu garoafe roşii. Pînă trec momentele de emoţie privirea ne întîrzie pe lozinca de pe frontispiciu : „**Educaţia fizică şi sportul contribuie la menţinerea şi întărirea sănătăţii, creşterea capacităţilor fizice şi intelectuale, buna folosire a timpului liber, dezvoltarea armonioasă fizică şi morală a populaţiei...**" (Din legea cu privire la dezvoltarea activităţii de educaţie fizică şi sport). Cu aceasta am intrat în subiect. Rolul de a prezenta şi saluta distinşii oaspeţi, de a conduce acest dialog i-a revenit tovarăşului Victor Iliescu, directorul şcolii, preşedintele de onoare al Asociaţiei sportive a elevilor „Gheorghe Lazăr". Şi dialogul — de fapt o originală „partidă" sportivă — a început. „Care-s perspectivele atleţilor noştri la J.O. de la München ?" Răspunde Lia, cu ani în urmă elevă a liceului, dar nu înainte de a face o reflecţie de natură intimă : „Cînd am venit, astă seară aici, nici nu mi-am dat seama, am intrat pe poarta din curte... apoi am simţit că s-a schimbat ceva şi că am dreptul să intru în şcoală pe uşa din faţă. Era după 20 de ani ?!..." „Cum a fost ajutat Goran să urce treptele măiestriei sportive de la Clubul sportiv şcolar ?". „Cum reuşeşte Horaţiu Nicolau să îmbine munca de antrenor cu cea de jucător ?" „Care a fost cea mai fericită clipă din viaţa de sportiv a lui Mihai Albu ?". Cum şi-au descoperit vocaţia pentru o disciplină sportivă, cît de mult trebuie să muncească un sportiv pentru a deveni un mare campion, ce rigori impune viaţa sportivă, cît la sută din marea performanţă se datoreşte pasiunii şi cît muncii, ce alte pasiuni au în afară de sport, cum au reuşit să se realizeze şi profesional, iată doar cîteva din întrebările de interes cu care au fost asaltaţi invitaţii. Fireşte, nu le putem înregistra pe toate, după cum nu putem — spaţiul restrîns nu ne permite — să consemnăm răspunsurile interlocutorilor. Poate vom face acest lucru cu alte ocazii. Înainte de a reţine încă o întrebare, cu un sens major şi cu o semnificaţie mai profundă, am dori să consemnăm prezenţa atît de agreabilă la această reuniune a profesorului octogenar Petre Tănăsescu, care a slujit interesele educaţiei fizice timp de 62 de ani, fiind cadru didactic aici la Liceul „Gh. Lazăr" de prin anul 1908. Privindu-i chipul robust, mişcările vioaie, aflînd că la această vîrstă se bucură de o sănătate perfectă, întrebarea „cum aţi reuşit ?" devine firească. Transcriem răspunsul pentru că, în contextul dezbaterii noastre, este o pledoarie pentru mişcare : „Am 66 de ani de sportivitate, de mişcare. Copii, faceţi din educaţia fizică o remorcă a educaţiei intelectuale !"

Întrebarea-cheie a serii o întrebare-problemă a venit de la eleva **Ileana Găvozdea**, preşedinta Asociaţiei sportive a elevilor. membră a comitetului U.T.C. :

— Pentru a îmbogăţi palmaresul atît de strălucitor al sportivilor noştri, eu aş vrea să le propun să dobîndească şi o performanţă civică. Şi-anume, mi-aş permite să-i întreb dacă dincolo de multiplele lor preocupări, văd o posibilitate ca să vină mai des în rîndurile noastre, ale tinerilor. Şi nu mă gîndesc numai la dînşii, ci în general la vîrfurile sportive, care ar putea da, prin prezenţa lor în mijlocul tinerilor, un imbold serios mişcării sportive de masă. Bunăoară, prezenţa unei vedete de talia Liei Manoliu la etapa finală a Pentatlonului atletic şcolar, ar mai cîştiga, sînt sigură, pentru atletism, şi aşa foarte dezvoltat în şcoala noastră, alte inimi tinere. După cum, etapele finale ale Cupei liceului la volei şi baschet, dacă s-ar bucura de sfatul, de îndrumarea atît de autoritară şi competentă a maeştrilor Nicolau şi Albu, sigur aceste sporturi ar înregistra noi adepţi. Handbalul nu prea se practică la noi în şcoală. Dar după cele spuse de componentul echipei campioane mondiale, Gh. Goran, dacă ele ar fi repetate şi, în trening, pe terenul nostru de sport, sînt sigură că în tradiţia sportivă a şcolii noastre ar intra şi handbalul...

O întrebare care invită la meditaţie, la angajament. De aceea, să amînăm răspunsurile mai spre finalul programului serii şi să derulăm, în continuare, filmul acestei manifestări. Au urmat două scurt-metraje, bineînţeles, cu tematică sportivă şi în chipurile protagoniştilor peliculelor nu i-am recunoscut decît tot pe Lia Manoliu, Horaţiu Nicolau, pe ceilalţi eroi ai arenei sportive. Deci, un nou prilej de reflecţii, de descoperiri. După vizionare oaspeţii şi asistenţa se „transferă" în sala de sport. Aici s-a desfăşurat punctul cel mai emoţionant al programului acestei seri : Mihai Albu şi Horaţiu Nicolau au trecut mai întîi pe la vestiarul sălii şi au îmbrăcat echipamentul sportiv apoi au venit în mijlocul loturilor de volei şi baschet ale liceului. A urmat cîte o scurtă lecţie de tehnică şi tactică pură, cu ilustraţii practice. Sportivii liceului erau ochi şi urechi la marii maeştri. Sfaturile, îndrumările veneau de la autorităţi incontestabile în materie, „secretele" sportului, enigmele voleiului şi baschetului erau, acum, dezlegate de proprii lor făuritori. Numeroasa asistenţă aplauda la orice demonstraţie. Pe o durată scurtă are loc, mai întîi, un meci de volei. Lotul se împarte în două : iată-l pe Horaţiu Nicolau ridicîndu-i mingi, la plasă, elevului Mihai Filimon, apoi într-o altă fază trîntindu-se la podea şi salvînd o bombă trasă de elevul Ionescu Florin din echipa adversă. Arbitrul partidei, profesorul de educaţie fizică, Const. Mihăiţă, sever, imparţial : Nicolau a atins plasa la un blocaj. Voleibaliştii de la „Lazăr" printre care elevii Silviu Covaci, Dorin Burst, Dan Săndulescu, Camil Olinic etc., primesc cea mai autentică şi frumoasă lecţie de volei. N-o vor uita niciodată. Sub panoul de baschet — trece un alt virtuos — Mihai Albu. Şarjele echipei pe care o dirijează acesta se soldează cu marcare de puncte coş după coş. Aşa pase cum au primit de la cel care a jucat în echipa Europei, elevii Eugen Areşteanu, Călin Casaş şi Nemeth Peter, nu-şi amintesc să le fi dat cineva, vreodată. Dar nici echipa adversă nu se lasă mai prejos. Sînt şi aici cîteva „vedete" ale şcolii : Alin Zăbavă — secretarul U.T.C., anul IV — Nicolae Fundi, Florin Muncaciu, şi, bineînţeles, Dumitru Mitică, laureat a trei olimpiade : de... fizică, matematică şi chimie. La un coş de la distanţă al acestuia din urmă, Albu, nu s-a abţinut şi a strigat, tare : „Bravo, băiete ! Aşa".

Cu acest episod s-a încheiat manifestarea, de vineri seara, de la Liceul „Gh. Lazăr". Aşadar. dialogul a avut un epilog inedit : marii performeri au coborît în arena sportului de masă şcolar.

Aici, la această manifestare, cu prilejul acestei acţiuni a organizaţiei U.T.C. şi asociaţiei sportive, sprijinită nemijlocit de conducerea şcolii, de cadrele didactice de specialitate şi de Comitetul U.T.C. de sector, s-a născut o idee generoasă, aceea a venirii marilor performeri în arenele activităţii sportive de masă. Nu e nimic senzaţional, nimic deosebit de ceea ce se poate întîmpla în asemenea împrejurări. Acţiunea a adus mai mulţi tineri ca de obicei. Explicaţia o poate da nota de originalitate a întîlnirii, prezenţa celor patru idoli sportivi care, răspunzînd la întrebări, ori făcînd demonstraţii, pornind de la adevărurile pe care nu ţi le poate furniza decît experienţa proprie, au spus lucruri convingătoare despre sport, despre pasiunile sportive, despre frumuseţea atletismului, baschetului, voleiului şi handbalului, au dat sfaturi tehnice preţioase. Pentru că forţa exemplului — se ştie, şi în sport, ca în multe alte domenii — este determinantă. Iată motivele pentru care reţinem din discuţiile cu tinerii din şcoală, cu profesorii, cu comitetul U.T.C. şi consiliul asociaţiei sportive, cu oaspeţii, **IDEEA INVITĂRII SPORTIVILOR DE MARE PERFORMANŢĂ ÎN MIJLOCUL TINERILOR DORITORI SĂ PRACTICE SPORTUL ŞI SĂ BENEFICIEZE DE VIRTUŢILE LUI, ESTE O SUGESTIE PENTRU O POSIBILĂ INIŢIATIVĂ CU UN CARACTER MAI LARG ÎN VEDEREA STIMULĂRII DEZVOLTĂRII MIŞCĂRII DE EDUCAŢIE FIZICĂ ŞI SPORT ÎN RÎNDURILE TINERETULUI DIN PATRIA NOASTRĂ.** Activitatea sportivă de masă, ar primi în acest fel un ajutor de nepreţuit.

Este posibil ?

LIA MANOLIU : „Fără discuţie. Sportul de masă, de care se vorbeşte mai mult decît se face, ar cîştiga prin prezenţa noastră, mai consecventă, în rîndurile tinerilor. Sportul cere sacrificii ; cere timp, efort, cere pasiune. Cînd eram elevă jucam baschet, tenis, volei, numai atletism nu făceam. Profesoara mea de atunci, Angela Filip, fostă campioană a ţării, mi-a zis odată : Hai, Lia, să apărăm culorile şcolii (a Liceului „Lazăr" !) la triatlon şi aşa am ajuns să arunc cu discul. Şi atletismul m-a cucerit definitiv. După aceea a urmat ce ştiţi... muncă, perseverenţă, răbdare. Nu e nici un secret extraordinar. Iată că un om, al cărui exemplu propriu îl preţuieşti, te poate convinge să urmezi un drum pe care nici nu l-ai visat".

HORAŢIU NICOLAU : „Da, voi veni cu plăcere în mijlocul tinerilor ori de cîte ori voi fi invitat : întîlnirea de astă seară mă face să cred în rezultatele ei ulterioare, în rostul major al coborîrii sportivilor de mare performanţă în arenele activităţii de masă".

MIHAI ALBU : „Pentru mine nu-i nici o dificultate, stau aproape de Liceul „Lazăr". Nu rămîne decît să am timp şi să cunosc programul colectivelor sportive. În felul acesta vom reuşi, poate, să aducem sportul pe un loc mai important în arsenalul tentaţiilor cotidiene, care solicită timpul liber al tinerilor".

GORAN GHEORGHE : „Ştiu că marile licee au tradiţii în anumite sporturi. Ştiu că şcolile dau cele mai valoroase elemente pentru performanţă. De la Liceul „I. L. Caragiale", pe care l-am urmat, s-au ridicat handbalişti de renume mondial : Oţelea, Samungi, Marinescu, Dan Marin... O acţiune în acest sens ar duce la rezultate nescontate şi pentru sportul de performanţă. Am văzut sala şi cred că se poate adapta şi pentru handbal. Aşa că vă rog să contaţi pe aportul meu la dezvoltarea handbalului la Liceul „Lazăr" !

Cu aceste răspunsuri ...amînate la întrebarea elevei Ileana Găvozdea, nu ne rămîne decît să adresăm şi noi o întrebare : **CARE DINTRE ORGANIZAŢIILE U.T.C., CARE DINTRE ASOCIAŢIILE SPORTIVE LANSEAZĂ PRIMELE INVITAŢII ?** Ziarul nostru le va aduce la cunoştinţă marilor performeri, precum şi cluburilor de care aparţin, spre a le da curs.

Start în finala de 60 m. fete

JUVENTIŞTII

Prea mici pentru nişte antrenori aşa de mari ?

Intrarăm în februarie şi lumea fotbalistică îşi poate închipui că „Juventiştii" (vorbesc de rubrică, evident) ierneză cine ştie pe unde departe de cititori şi de imberbii gazonului. Dar nu-i aşa... Tinerii noştri sînt răspîndiţi acum pe terenurile cu zgură şi pe dealurile zgribulite. Nu prea au dat ei cu nasul pe la munte, de turnee în străinătate nici n-aveau pretenţii, aşa că se mulţumesc cu ce au şi se bucură că pot face măcar antrenamente — de bine, de rău. Să-i lăsăm, deocamdată, să se antreneze în pace şi să ne ocupăm puţin de antrenori. Nu de antrenorii lor direcţi, ci de antrenorii cei mari, de la seniori, care ar trebui să nu-i piardă nici o clipă din ochi pe viitorii titulari. Pornind de la semnele de mirare pe care mi le-au stîrnit unele dintre declaraţiile pe care cei 16 antrenori divizionari le-au făcut presei cu cîtva timp în urmă — ca răspuns la o întrebare care suna aşa : **„Cum ajută echipa de tineret-rezerve formaţia de care vă ocupaţi ?"** — ce mi-a dat în gînd ideea ? Ia să pun eu faţă-n faţă răspunsurile dumnealor, dar nu în ordinea publicată (adică a clasamentului diviziei „A"), ci în ordinea în care sînt plasate, în clasamentul nostru juventist, la jumătatea campionatului, pepinierele respective — echipele de tineret. Le-am pus, şi iată ce-a ieşit...

1. Dinamo 15 11 1 3 (36—12) 23.

DUMITRU NICOLAE — NICUŞOR : La tineret noi avem o serie de elemente talentate, de perspectivă, pe care le urmărim cu atenţie. Această formaţie reprezintă pentru noi un excelent ajutor în recuperarea jucătorilor accidentaţi sau rodarea celor ce nu fac parte, la un moment dat, din primii 15.

2. „U" Cluj 15 10 3 2 (33—15) 23.

ŞTEFAN ONISIE : „U" Cluj are o pepinieră permanentă şi sigură în echipa de tineret. Au fost promovaţi o serie. Acum, aici, cresc alţi jucători pe care, fără îndoială, îi vom folosi.

3. Petrolul 15 10 3 2 (31—17) 23.

ILIE OANĂ : Echipa de tineret-rezerve a constituit în permanenţă pentru noi un izvor de aprovizionare pentru prima formaţie. Citiţi formaţia mare a Petrolului şi veţi înţelege ce a reprezentat şi reprezintă tineretul pentru noi.

4. Crişul 15 8 2 5 (21—17) 18.

ŞTEFAN COIDUM : Eu sînt dintre aceia care socot că „tineretul" este foarte util unei echipe de divizia A. Cu condiţia să nu fie un „azil de pensionari", ci o veritabilă pepinieră, unde să se investească cu succes munca.

5. Steaua 15 8 0 7 (34—19) 16.

VALENTIN STĂNESCU : Steaua a cunoscut doar cu puţin timp în urmă o serioasă împrospătare de forţe. Echipa de tineret-rezerve ne-a ajutat, într-o oarecare măsură, să-i menţinem în activitate pe cei ce nu evoluau în prima formaţie (Ciugarin, Ştefănescu, Dumitriu III). Spuneam într-o oarecare măsură. pentru că, din păcate, nu toţi jucătorii veniţi de la echipa I privesc cu seriozitate meciurile „de la tineret !", deşi acest lucru ar fi în avantajul lor.

6. Rapid 15 6 4 5 (30—22) 16.

BAZIL MARIAN : N-am folosit jucători de la echipa de tineret-rezerve.

7. „U" Craiova 15 6 4 5 (16—11) 16.

CONST. CERNĂIANU : Echipa de tineret-rezerve n-a depăşit pragul mediocrităţii, din două motive : e destul de săracă în valori de perspectivă, iar jucătorii veniţi de la prima formaţie (Martinovici, Pîrvu etc.) nu şi-au adus contribuţia aşteptată, datorită indolenţei. L-am promovat în prima echipă pe Sameş.

8. F.C. Argeş 15 6 4 5 (21—21) 16.

FLORIN HALAGIAN : Socotesc foarte utilă formaţia de tineret-rezerve. Noi avem acum, datorită acesteia, 4—5 elemente care sînt oricînd gata să intre în foc : Nedelcu, Ciolan, Dan Georgică, Ariciu ş.a. Numai că este obligatoriu să se asigure formaţiei de tineret condiţii superioare de lucru şi mai ales o pregătire conformă ca valoare şi intensitate.

9. Jiul 15 6 4 5 (19—21) 16.

EUGEN IORDACHE : Echipa de tineret-rezerve se prezintă încă la un nivel scăzut valoric, cu toate că înglobează elemente tinere, de perspectivă, vizate pentru prima formaţie (Cătuţ, Uilecan). Sperăm ca ea să progreseze în retur.

10. U.T.A. 15 6 3 6 (21—24) 15.

NICOLAE DUMITRESCU : Echipa de tineret-rezerve a clubului nostru n-a contribuit în acest tur de campionat la împrospătarea lotului primei garnituri, rolul ei rezumîndu-se — în general — la acela de parteneră de antrenament. Pentru viitor, contăm pe jucătorii Cilian. Roşca, Coşa şi Calmore, care sînt încă juniori, dar au perspective de promovare.

11. Farul 15 5 2 8 (17—22) 12.

ROBERT COSMOC : Pentru mine, formaţia de tineret-rezerve reprezintă un real ajutor. Ea permite recuperarea jucătorilor din prima formaţie care au suferit diferite accidente şi mai lansează, din cînd în cînd, cîte un nou element talentat. În acest campionat, de la tineret l-am promovat pe Nistor.

12. Steagul roşu 15 5 1 9 (25—26) 11.

NICOLAE PROCA : Nu ne-a ajutat în nici un fel. Sper că ne va ajuta de acum înainte...

13 Politehnica Iaşi 15 4 3 8 (18—25) 11.

VIRGIL MĂRDĂRESCU : Echipa de tineret-rezerve ne-a ajutat considerabil pentru a-i titulariza în „A" pe Costaş, Hanceriuc, Romilă II şi Sofian.

14. A.S.A. Tg. Mureş 15 4 1 10 (14—35) 9.

TIBERIU BONE : Toţi tinerii noştri jucători de real talent, printre ei mulţi juniori, se rodează în formaţia de tineret-rezerve — o treaptă intermediară absolut necesară înaintea promovării în echipa de seniori.

15. C.F.R. Cluj 15 2 4 9 (11—38) 8.

CONST. RĂDULESCU : E al treilea an de cînd formaţia de tineret-rezerve nu ne furnizează nici un jucător, de cînd nu ne ajută cu nimic.

16. S.C. Bacău 15 3 1 11 (12—34) 7.

CONST. RĂDULESCU : Cu foarte mici excepţii, de vreo trei ani, Sport Club Bacău îşi recrutează elementele din pepinieră proprie, mai precis din formaţia de tineret-rezerve care, de pildă, în 1970, ne-a furnizat nu mai puţin de 7 jucători. De aceea, vom persevera pe acest drum, încurajînd, în continuare, elementele tinere existente în secţiile noastre.

. . . .

Nu vi se pare că — minus excepţiile de rigoare, adică Bacăul, care e pe ultimul loc la juventişti pentru că a promovat 7 tineri în echipa mare, şi Iaşul, care n-are o poziţie prea bună dar are 4 titularizaţi — declaraţiile, în fond poziţiile, antrenorilor lor principali faţă de echipele de tineret-rezerve se reflectă direct în situaţia acestora în clasament ? Observaţi coincidenţa ? Pe măsură ce antrenorii se declară din ce în ce mai nefavorabili ideii de a avea echipă de tineret, formaţiile juventiste respective apar pe trepte din ce în ce mai joase în clasament. Ştiu, se poate replica imediat că în întrecerea juventistă nu contează clasamentul, ea avînd cu totul alte meniri, dar atunci vin iarăşi eu şi spun : da, însă cum vă explicaţi, totuşi, că acolo unde antrenorii principali se ocupă de tineret (Dinamo, „U" Cluj, Petrolul, Steaua) juventiştii joacă şi frumos şi eficace ? Şi vice-versa ! Ca să nu mai spun că am auzit cu urechile mele şi răspunsuri de genul acesta : „Timp pierdut de pomană, bani cheltuiţi în zadar cu acest campionat de tineret-rezerve, care ne şi încurcă". Altfel spus, dumnealor — necunoscîndu-şi propriul interes în asigurarea viitorului echipei cu care au contract — consideră că juventiştii sînt prea mici pentru nişte antrenori aşa de mari. Şi-i lasă în plata Domnului...

Şi-atunci, cum rămîne ? E bun campionatul cadeţilor, nu e, trebuie schimbat el, ori trebuie schimbată concepţia unor antrenori ? Ne vom spune şi noi părerea... data viitoare. Tot la „Juventişti" !

G. MITROI

Sapporo '72

S-au încheiat întrecerile

OLIMPIADEI ALBE

Cea de-a 11-a ediţie a Olimpiadei albe, marea sărbătoare a sporturilor de iarnă, desfăşurată la Sapporo, în spiritul tradiţiilor olimpice de pace şi concordie între tinerii sportivi de pe toate meridianele, s-a încheiat ieri o dată cu desfăşurarea ultimelor meciuri de hochei şi probe de schi.

● **DERBIUL** turneului olimpic de hochei pe gheaţă, disputat între formaţiile U.R.S.S. şi Cehoslovaciei, a atras în tribunele Palatului Sportului de la Makomanai peste 11 000 de spectatori, veniţi să urmărească două dintre cele mai puternice echipe din lume. Demonstrîndu-şi nedezminţita lor măiestrie în sportul cu crosa şi pucul, sportivii sovietici au obţinut o victorie clară cu scorul de 5—2 (2—0, 2—1, 1—1).

Disputa pentru medaliile de argint şi de bronz a avut însă un epilog mai puţin aşteptat. Echipa Finlandei, care a evoluat destul de modest în acest turneu, a reuşit o veritabilă performanţă în ultima zi a competiţiei, întrecînd cu 4—3 (1—2, 1—1, 2—0), formaţia Suediei, care s-a văzut dintr-o dată retrogradată pe locul 4. în timp ce echipa S.U.A. beneficia de această situaţie pentru a intra în posesia medaliei de argint. Formaţia Cehoslovaciei, la egalitate de puncte cu echipa S.U.A., dar învinsă în meci direct de aceasta, a trebuit să se mulţumească, în final, cu medalia de bronz.

Clasamentul turneului olimpic de hochei pe gheaţă (Grupa A) : 1. U.R.S.S. — 9 puncte ; 2. S.U.A. — 6 puncte ; 3. Cehoslovacia — 6 puncte ; 4. Suedia — 5 puncte ; 5. Finlanda — 4 puncte ; 6. Polonia.

● **DESFĂŞURATĂ** în multe din probele sale sub semnul surprizelor, Olimpiada albă de la Sapporo nu s-a dezminţit sub acest aspect nici în ultima zi, cînd a fost înregistrată o veritabilă senzaţie : victoria în proba masculină de slalom special a schiorului spaniol Francisco Fernandez Ochoa.

Iată clasamentul final pe medalii al celei de-a 11-a Olimpiade albe : 1. U.R.S.S. — 8 medalii de aur, 5 medalii de argint. 3 medalii de bronz, total 16 medalii ; 2. R.D. Germană : 4—3—7—14 ; 3. Elveţia 4—3—3—10 ; 4. Olanda : 4—3—2—9 ; 5. S.U.A. : 3—2—3—8 ; 6. R. F. a Germaniei : 3—1—1—5 ; 7. Norvegia : 2—5—5—12 ; 8. Italia : 2—2—1—5 ; 9. Austria : 1—2—2—5 ; 10. Suedia : 1—1—2—4 ; 11. Japonia : 1—1—1—3 ; 12. Cehoslovacia : 1—0—2—3 ; 13. Polonia : 1—0—0—1 ; 14. Spania : 1—0—0—1.

HOCHEI

Întîlnirea amicală între reprezentativele României şi R.P. Chineze

Aflată într-un turneu mai lung de pregătire în ţara noastră, selecţionata de hochei pe gheaţă a R.P. Chineze, a susţinut, sîmbătă seara, pe patinoarul de la „23 August", prima întîlnire în Capitală : partener de joc — selecţionata primei noastre divizii. După un meci frumos, dinamic, cu destule faze de reuşit spectacol, hocheiştii români au terminat învingători cu scorul de 6—4 (2—1, 3—1, 1—2). În ciuda ardoarii şi vitezei în care s-a disputat partida, ea a stat tot timpul sub spiritul deplinei sportivităţi, dovadă şi numărul mic de eliminări dictat : doar cîte una pentru fiecare echipă.

Întîlnirea a constituit un bun prilej pentru o verificare utilă a potenţialului de joc al celor două formaţii, acum, înaintea participării lor la întrecerile campionatului mondial (România — grupa B, R. P. Chineză — grupa C) care se vor desfăşura, în luna martie, în ţara noastră.

Ieri, pe acelaş patinoar, o selecţionată de tineret a ţării noastre a întîlnit echipa oaspeţilor. (Rezultatul nu ne-a parvenit întrucît la ora închiderii ediţiei ziarului, meciul era în plină desfăşurare). Pînă în prezent, hocheiştii din R.P. Chineză au susţinut, de la sosirea lor în ţara noastră, cinci întîlniri. După meciul de ieri echipa de hochei a R. P. Chineze va pleca în Suedia, iar apoi se va întoarce în ţara noastră pentru a participa la campionatul mondial (grupa C) programat la Miercurea Ciuc.

V. M.

ATLETISM

La premieră multe recorduri

Sala de atletism, de la 23 August, de curînd redeschisă şi renovată a şi început să găzduiască competiţii atletice de mare succes. Sîmbătă şi duminică s-au desfăşurat, aici, primele campionate naţionale ale seniorilor din acest an — campionatele atletice de sală.

Într-o singură zi de concurs, sîmbătă, au fost realizate 18 recorduri republicane, dintre care cel izbutit de *Carol Corbu* — 16,94 m, la triplu salt, constituie cea mai bună performanţă mondială de sală a anului şi este doar la 2 centimetri de recordul mondial al probei, deţinut de sovieticul Saneev. L-am văzut pe Carol Corbu la acest concurs cu o viteză mult mai mare pe elan decît ne-a obişnuit, ceea ce ne face să credem că mai are încă rezerve valoroase pe măsură ce se va acomoda cu acest ritm schimbat. Deocamdată este singurul atlet român care se prezintă cu şanse certe la apropiatele campionate europene de sală, din luna martie, de la Grenoble.

A mai plăcut şi evoluţia *Viorică Viscopoleanu* la lungime — 6.40 m — mai ales că încă nu este pusă bine la punct cu aterizările, amănunt tehnic uşor de remediat, care îi va aduce centimetrii necesari pentru a-şi redobîndi supremaţia în această probă.

Sărind doar 2,04 m la înălţime, *Csaba Doja* nu s-a simţit încă în apele lui, dar avem încredere. El a arătat, pînă acum, că marile concursuri îi dau forţe nebănuite. *Şerban Ioan*, cîştigătorul probei cu 2,12 m este în formă bună şi se pare că îşi poate găsi şi el un loc în elita europeană a probei.

Ploaia de recorduri egalate la probele de 60 m plat băieţi şi fete, culminate cu noi recorduri obţinute, în finală, de *Aurelia Mărăşescu* 7,4 sec. şi *Tamaş Szabo* 6,6 sec. a confirmat atît forma bună a sprinterilor cît şi calitatea excelentă a noului produs plastic românesc cu care este pardosită, în prezent, sala.

Veşnic tînără, *Ana Sălăjan*, a reuşit să treacă cu un centimetru peste graniţa celor 17 metri la aruncarea greutăţii, obţinînd, astfel, pe lîngă un nou record de sală, şi dreptul de a participa la „europenele" de la Grenoble.

Sperăm ca aceste campionate — uvertură a sezonului atletic din 1972 — să fie de bun augur.

Alte rezultate : 60 m garduri femei — Elena Vintilă, 8,5 sec ; 60 m garduri băieţi — Nicolae Perţa 7,8 sec.

SILVIU DUMITRESCU

„Cupa 16 Februarie" la cros a constituit un bun prilej de verificare a pregătirii alergătorilor noştri pentru crosul balcanic. Întrecerile desfăşurate pe un teren moale au supus pe concurenţi la eforturi suplimentare şi au produs unele tulburări în clasamente în probele în care unii concurenţi s-au hazardat să alerge într-un tempo ridicat pe prima parte a cursei. Iată cîştigătorii probelor : Juniori II : Jana Velicu la fete şi Vasile Cristian la băieţi ; Juniori I : Cornelia Holub la fete şi Gheorghe Ghipu la băieţi ; tineret : Florea Şandru ; seniori : Maria Puică la fete şi Niculae Mustaţă la băieţi.

În cadrul unui concurs de haltere disputat sîmbătă şi duminică în sala Giuleşti din Capitală, rapidistul **Gheorghe Milnea**, component al lotului naţional, a stabilit un nou record republican la categoria 82,5 kg. stilul smuls. Noul record este de 132,5 kg. Vechiul record aparţinea lui **Ladislau Kato** de la **C.S.M. Cluj. (Nicolae Tocacek).**

În sferturile de finală ale turneului internaţional de tenis de la Los Angeles, jucătorul român Ilie Năstase l-a întîlnit pe francezul Pierre Barthes în faţa căruia a pierdut în trei seturi cu 6—2, 4—6, 4—6. Într-o altă partidă, campionul brazilian Thomas Koch l-a învins cu 6—1, 6—4, pe americanul Pancho Gonzales. S-au mai calificat pentru semifinale Andres Gimeno (Spania) şi Jimmy Connors (S.U.A.).

JUDO

TINERII CAMPIONI AI CAPITALEI

Sîmbătă, în sala Floreasca, s-au desfăşurat întrecerile din cadrul campionatului Capitalei la judo, competiţie ce face parte ca faza de zonă a Campionatului republican individual de juniori. Într-o singură zi de concurs (găsim că a fost complet neinspirată această organizare cu doar numai cinci zile înaintea finalei de la Iaşi) pe cele două „tatami" s-au prezentat 141 de judoka, componenţii echipelor Gloria, Şcoala sportivă 1, Şcoala sportivă 2, Metalul, Rapid, Politehnica, I.E.F.S., I.O.R., Flacăra Roşie, Universitatea, Agronomia şi Şcoala sportivă Energia, care au luptat cu multă însufleţire pentru cucerirea celor zece titluri de campioni şi a dreptului de participare la turneul final. Întîlnirile au fost, în marea lor majoritate, dinamice şi spectaculoase. din rîndul sportivilor care au lăsat o bună impresie amintindu-i pe **Valeriu Manda, Viorel Răuţ, N. Traşcă, Gh. Nicolae, Gh. Ciotcă, C. Mureş** şi **Florin Dumitrescu.** De asemenea, menţionăm buna comportare a sportivilor de la Şcoala sportivă 1 cît şi a arbitrajelor bune prestate de Vasile Nicolae, C. Ciolan şi V. Tosun. Iată şi campionii pe 1972 ai Capitalei : 58 kg. — **Aurel Ioniţă** (Şc. Sp. 1) ; 65 kg. — **Gh. Barbu** (Şc. Sp. 1) ; 75 kg. — **Doru Lajoci** (Şc. Sp. 1) : 85 kg. — **Valeriu Manda** (Gloria) ; +85 kg. — **Toader Petru.** Juniori mari : 63 kg. — **N. Traşcă,** (I.E.F.S.) ; 70 kg. — **Majare** (Energia) ; 80 kg. — **Marin Florea** (Şc. Sp. 2) ; 93 kg. — **Călin Ricman** (Şc. Sp. 2) ; şi +93 kg. — **George Heisdorsfer** (Şc. Sp. 2).

GH. ILIE

Drumul gloriei sportive

ILIE NĂSTASE — signor anti-tenis

În ultimul timp, am primit numeroase scrisori în care corespondenţii noştri cer amănunte din viaţa lui Ilie Năstase. Cei mai mulţi vor să ştie cum au fost „anii de ucenicie" ai campionului nostru. Alţii doresc să se edifice asupra trăsăturilor de caracter ale cîştigătorului de la Coubertin. Aceştia din urmă s-au grăbit să ne scrie, mai ales după incidentul de la Londra cu Graebner... Într-un cuvînt, lipseşte, după cît se pare, un portret al lui Ilie Năstase. Iată de ce, în rîndurile care urmează, confratele Ioan Chirilă va încerca să răspundă acestor întrebări ale tinerilor noştri cititori.

Momentul cel mai sugestiv din perioada „anilor de ucenicie" îmi pare a fi cel de la Cluj, într-o după-amiază de septembrie a anului 1959...

Se juca turneul final al campionatului de tenis. Cu o zi înainte, Iliuţă, care avea 13 ani, cîştigase finala probei de copii. Faptul a trecut, desigur, neobservat, deşi micul campion atrăgea atenţia obişnuiţilor tribunei de tenis. E adevărat, această atracţie era determinată nu atît de frumuseţea loviturilor, cît de faptul că Ilie Năstase purta de vreo trei ani — şi avea să poarte şi în continuare — un trening roşu, cam ponosit, de care nu se despărţea niciodată...

Să ne întoarcem, însă, la Cluj. Imediat după mica finală cîştigată, Ilie Năstase urmează să se supună programului, adică să-şi ia foile de drum, să urce în tren şi să se întoarcă la Bucureşti... Şi totuşi, Ilie rămîne la Cluj, pentru a vedea finala de seniori Gogu Viziru—Ţiriac. Cu ce preţ ? El acceptă să servească mingile în timpul finalei... (Ţiriac va spune mai tîrziu că în după-amiaza aceea de septembrie, pe court-ul central din Cluj se aflau 3 decenii de tenis românesc : deceniul „Viziru" (1949—1959), deceniul „Ţiriac" (1959—1969) şi deceniul Ilie Năstase, care începe, hai să zicem, în ianuarie 1970, prin victoria în campionatul indoor al Statelor Unite, la Salisbury.

Ce reprezintă Năstase din punct de vedere tehnic ? Mulţi îl consideră un fenomen, mergînd pînă acolo încît îl numesc signor anti-tenis, cum s-a pronunţat un comentator italian care voia să spună că Năstase joacă altfel decît toţi ceilalţi mari campioni.

În general epitetele abundă. El e, rînd pe rînd, Till Eulenspiegel, Kamikadze, Robin Hood, sau Fanfan la Tulipe... Într-un ziar francez am citit că Năstase e David în luptă cu Goliat, cu avantajul că Ilie obţine victorii repetate, nelimitîndu-se la bătălia izolată povestită în legendă.

Prin acest joc mai altfel, Ilie Năstase nu face decît să-şi demonstreze intuiţia formidabilă care e un atribut al talentului. Ilie Năstase a simţit că va putea învinge secolul de tenis anglo-saxon numai cu ajutorul „surprizei". Orice atac frontal s-ar fi soldat — după părerea lui — cu un eşec. Aş spune, dacă-mi permiteţi, că, la schimbarea terenului, Ilie duce mîna în buzunar nu pentru a lua cîteva fire de rumeguş ci pentru a scoate un mic cal troian de mărimea lui Steve din „Planeta giganţilor" pentru a-l trimite în terenul advers. Scopul lui Ilie Năstase este de a complica mereu jocul. Mai exact, scopul lui e de a scoate jocul din canoanele lui reci, perfect convenabile jucătorilor blonzi din Anglo-Saxonia, care au, dacă vreţi, puterea (sau lipsa de umor) necesară repetării, pînă la automatizare, a două-trei lovituri de bază.

CEVA DESPRE trăsăturile de caracter

Ilie Năstase a început prin a fi un mare gentleman. Mulţi îşi aduc aminte de celebrul nostru meci cu Spania, la Bucureşti, cînd Năstase i-a cedat două mingi capitale lui Gisbert pentru a repara greşeala de arbitraj care îl avantajase. Şi gesturile de acest fel au continuat. Dar, ele nu au fost înţelese... Lumea tenisului e dură. Năstase şi-a dat seama curînd că orice gest de slăbiciune sau de candoare ar putea să se întoarcă împotriva lui. Iată de ce Ilie Năstase îşi apără mingile deseori cu o vehemenţă care pare excesivă. Pe Coubertin după partida cu Cliff Richey, l-am revăzut pe gentlemanul Năstase... În serile acelea de neuitat Ilie a avut pînă şi puterea de a nu riposta la destule mingi ciudat interpretate.

Ilie Năstase e un om ca toţi oamenii. În viaţa lui de fiecare zi el nu are nimic din morga sau pedanteria marilor campioni. Cliff Richey face o criză de nervi dacă ceva neprevăzut îi întrerupe somnul cu... cinci minute înainte de ora fixată pentru trezire. Ilie, în schimb, e oricînd gata să se trezească la cinci dimineaţa, pentru a întîmpina un prieten (sau, mai ales, o prietenă) la gară.

La Paris am fost deseori în holul hotelului Hilton, unde locuiau toţi campionii „Coubertin"-ului. I-am urmărit din curiozitate. Toţi duceau o viaţă de... metronom. Toţi coborau la o oră fixă pentru masă. Toţi urcau la aceeaşi oră, pentru somn. Aş spune chiar că pînă şi pauza de 10 sau 15 minute pentru citirea ziarelor în fotoliile de hol, era calculată. Pe Ilie nu l-am văzut niciodată în această procesiune a stereotipiei. El „flana" în acest timp pe marile bulevarde ale Parisului... De altfel, dacă am să vă aduc aminte că Ilie lua masa într-un bistro cu numai 45 de minute înaintea meciului cu Cliff Richey, cred că am spus totul...

Ilie Năstase este marele favorit al publicului de pretutindeni. Tenisul mondial, sclerozat de automatisme, vede în Ilie Năstase o oază de poezie. Publicul sălilor şi courts-urilor în aer liber aplaudă tot ceea ce face Năstase şi, mai ales, ceea ce nu face. Publicului mondial îi e puţin dor de tenisul de altădată. Iar cînd Ilie schimbă terenul fără a se supune ritualului practicat de mai toţi aşii — aşezare prudentă în fotoliu, gesturi mecanice la ştergerea rachetei, gesturi la fel de mecanice în... relaţiile cu sticluţa de „Coca" etc. — ci pur şi simplu aleargă spre linia de servici, sutînd într-o minge de fotbal imaginară, sala e electrizată chiar înainte de lovirea mingii la servici.

Ilie Năstase e, la urma urmei, un rafinat al artei de a seduce. El ştie foarte bine că publicul tenisului e puţin obosit. El ştie să umple pauzele cu intermezzi care încîntă. El merge pînă acolo încît a făcut din reverul său — piruetă nu atît o armă pentru cîştigarea unui punct, cît o armă pentru atragerea publicului, deoarece el ştie foarte bine că reverul-piruetă e dinainte sortit eşecului.

În după-amiaza în care se juca meciul de rugbi Franţa-România, la Beziérs, Ilie a profitat de o pauză între jocuri şi s-a repezit pînă într-o sală anexă, unde vreo 50 de telespectatori urmăreau jocul. În momentul în care Năstase şi-a făcut apariţia, întreaga sală a izbucnit în aplauze. Ilie s-a transformat imediat în crainic, uimindu-i pe toţi prin cunoaşterea tuturor rugbiştilor români şi francezi şi, mai ales, prin cunoaşterea rugbiului... Telespectatorii nu aveau de unde să ştie că Ilie Năstase s-a născut pe fostele terenuri ale Tenis-Clubului din Bucureşti, care sînt leagănul rugbiului românesc.

...Cu cîteva minute înainte de terminarea meciului de rugby, Ilie a ţîşnit spre sală. Graebner se îndrepta spre centrul terenului, în aplauzele spectatorilor. Peste vreo 45 de minute, marele Clark părăsea terenul, învins. Nu este exclus ca el să fi păstrat amărăciunea acestei înfrîngeri şi la Albert Hall...

IOAN CHIRILĂ

de peste hotare

Noi luări de poziție în sprijinul Conferinței securității europene

STOCKHOLM 13 (Agerpres). — Suedia sprijină în mod activ propunerea guvernelor statelor participante la Tratatul de la Varșovia privind convocarea conferinței general-europene în problemele securității și cooperării — a arătat primul ministru al Suediei, Olof Palme, într-un interviu acordat ziarului „GOTEBORGS-POSTEN". La această conferință, a relevat el, vor putea fi examinate problemele politice importante pentru securitatea continentului european, ca și cele legate de cooperarea în domeniile economic, tehnico-științific și cultural.

ROMA 13 (Agerpres). — Comuniștii italieni au luat cunoștință cu adîncă satisfacție de documentele recentei consfătuiri de la Praga a Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varșovia — a arătat, într-o convorbire cu corespondentul agenției TASS, Giorgio Amendola, membru al Direcțiunii și al Biroului Politic al Partidului Comunist Italian.

El a subliniat uriașa însemnătate a inițiativei participanților la Consfătuire, relevînd că propunerile acestora constituie pași concreți, de natură să ducă la depășirea divizării actuale a continentului european. „Am convingerea — a spus el — că conferința în problemele securității și cooperării în Europa poate avea loc încă în anul 1972, în pofida manevrelor de tergiversare efectuate de adversarii săi". Amendola a declarat că adunarea forțelor europene care se declară în favoarea securității și colaborării, care urmează să aibă loc la Bruxelles, în iunie a.c., poate aduce o contribuție de seamă la transformarea Europei într-un continent al păcii.

Interviul lui H. Wehner

Herbert Wehner, liderul fracțiunii parlamentare a P.S.D. în Bundestagul vest-german, care s-a aflat într-o vizită oficială la Varșovia, s-a referit într-un interviu acordat televiziunii poloneze la stadiul procesului de ratificare a tratatelor încheiate de R. F. a Germaniei cu Polonia și Uniunea Sovietică.

După cum arată agenția P.A.P., el a apreciat că este posibil ca, în prima săptămînă a lunii mai, condițiile pentru ratificarea tratatelor să fie întrunite, însă nu a exclus posibilitatea unei replici a opoziției, ceea ce ar întîrzia momentul ratificării. Herbert Wehner și-a exprimat, totodată, convingerea că majoritatea celor două fracțiuni parlamentare ale P.S.D. și P.L.D. se vor pronunța pentru ratificarea acestor tratate. În context, liderul fracțiunii parlamentare a P.S.D. s-a referit la „proiectul" de tratat cu U.R.S.S. prezentat de Franz Josef Strauss, din partea Uniunii Creștin Sociale, apreciind că opinia publică din R.F.G. nu-l consideră ca o bază serioasă de discuție.

În altă ordine de idei, Herbert Wehner s-a pronunțat pentru pregătirea conferinței general-europene în problemele securității și colaborării, declarînd că nu vede motivele pentru care aceste pregătiri nu ar putea să înceapă cît mai curînd la Helsinki, în conformitate cu propunerile guvernului Finlandei.

MULȚUMIRI DIN HELUAN

Succesul primelor locomotive românești pe continentul african

Primele locomotive românești, aflate pe continentul african, au trecut cu succes examenul maturității tehnice și de performanță. În urmă cu cîteva zile, cele 5 locomotive Diesel hidraulice care au fost supuse probelor la combinatul siderurgic de la Heluan, și-au terminat perioada de garanție de un an. Ele au fost folosite pentru transportul materiilor prime și produselor finite în marea întreprindere egipteană. În acest interval, locomotivele românești au răspuns pe deplin exigențelor muncii și climei calde.

Într-o scrisoare de mulțumire adresată conducerii uzinelor „23 August", direcțiunea marelui combinat al Republicii Arabe Egipt a subliniat calitatea acestor locomotive și rolul grupului de specialiști români, în pregătirea cadrelor tehnice egiptene pentru deservirea în bune condițiuni a locomotivelor.

Norodom Sianuk la Hanoi

● AGENȚIILE CHINA NOUĂ ȘI V.N.A. transmit că prințul Norodom Sianuk, șeful statului cambodgian, președintele Frontului Unității Naționale din Cambodgia, a sosit la Hanoi într-o vizită neoficială, la invitația președintelui R.D. Vietnam, Ton Duc Thang, cu prilejul sărbătoririi Anului Nou Lunar.

Insulele din Mediterana

1. Insulele Baleare formează un arhipelag spaniol în vestul Mediteranei. Au 5 014 kmp., 433 000 locuitori și capitala la Palma în cea mai mare insulă, Majorca. Celelalte trei insule mai mici se numesc Minorca, Ibiza și Formentera. Relieful lor este foarte accidentat și de aceea în condiții foarte grele se cultivă cereale, vița de vie, legume, se cresc măslini și alți pomi fructiferi care constituie și principalele articole de export. Turismul reprezintă o a doua sursă de venituri a populației.

2. Corsica — insulă franceză cu o suprafață de 8 722 km² și 247 000 locuitori. Relieful este muntos, masivul Cinto atingînd 2 710 m. Fantezille în calcar i-au făcut peisajul deosebit de pitoresc și i-au conferit epitetul de „insula frumuseții". Pădurile au fost defrișate iar pășunile bogate determină o transhumanță foarte activă. În regiunile litorale, mai ales, se practică policultura tipic mediteraneană (grîu, vița de vie, măslini). Activitatea economică este destul de slabă.

3. Sardinia — insulă italiană este a doua ca importanță după Sicilia. Are 24 089 km², 1 413 300 locuitori și este împărțită în trei provincii: Cagliari, Nuoro și Sassari. Relieful este dominat de platouri, de vulcanul Feeru ale cărui pante sînt din bazalt și de marea cîmpie Campidano. Climatul secetos nu favorizează dezvoltarea agriculturii și în general insula are o economie înapoiată. Doar cîmpia Campidano produce cereale care asigură o parte din hrana populației. Problema irigației, parțial rezolvată prin construirea unor mari baraje a permis o creștere relativă a producției agricole. Datorită mijloacelor de transport reduse, prețurile la articolele de export sardiniene sînt cele mai ridicate de pe piața italiană. Există un centru minier la Iglesiente și se prelucrează plumbul la Campidano și la La Spezia, dar numai 9 la sută din populație este ocupată în industrie. Singurele centre urbane sînt: Cagliari și Sassari. Din 1948 Sardinia este o regiune autonomă condusă de un guvern ales de o adunare regională.

4. Elba — insulă italiană, are o lungime de 10 km. și 29 000 locuitori. Este formată din roci sedimentare și vulcanice. Resursele sînt variate; pe lîngă culturile cu caracter mediteranean locuitorii se ocupă cu pescuitul tonului și sardinelor.

5. Ischia — insulă a Italiei cu 32 000 locuitori. De origine vulcanică, insula suferă și în prezent de consecințele activității vulcanice; apele termale clorurate și sodice de la Casamicciolo sînt folosite de o centrală geotermică. Litoralul este abrupt, pămîntul fertil, bine cultivat. Grădinile de stînjenei sînt vestite și foarte căutate de turiști.

6. Capri este o mică insulă italiană în prelungirea peninsulei Sorrente, închizînd golful Neapolului. Are 7 100 locuitori. Pitorescul reliefului muntos este întregit de grote cu efecte ciudate de lumină.

7. Sicilia — insulă italiană are 25 700 km² și 4 711 000 locuitori. Ea se împarte în 9 provincii: Agrigente, Caltanissetta, Catania, Enna, Messina, Palermo, Ragusa, Siracuza și Tropani. Munții acoperă un sfert din suprafața insulei, pe coasta orientală ridicîndu-se Etna (3 295 m.). Pantele inferioare ale munților și cîmpia Cataniei sînt intens cultivate și dens populate. Sicilia și-a pierdut reputația de mare grînar pe care a avut-o în timpul imperiului roman datorită menținerii, secole de-a rîndul, a sistemului marilor latifundii și a exploatării primitive și extensive a pămîntului. În 1950 s-a încercat să se exproprieze și să se redistribuie pămîntul din valea Belice și cîmpia Gela. Un loc important în economia insulei îl reprezintă exploatarea petrolului (90 la sută din producția Italiei) la Ragusa și Gela. Industria are cîteva centre de rafinării la Augusta și Milazzo și un combinat chimic între Augusta și Siracuza. Pescuitul este foarte dezvoltat (corali, bureți, crustacee); regiunile Tropani și Marsala sînt renumite pentru vinurile lor. Principalele porturi sînt la Palermo, Catania și Messina. Insula este bîntuită de sărăcie și Mafie. Sicilia dispune de un statut de autonomie din 1948 și este sub controlul unui Consiliu regional.

8. Malta este insula principală a unui mic arhipelag din sudul Siciliei care mai cuprinde Gozo, Comino și Filfola. Malta numără 2 783 000 locuitori, are un teren calcaros cu multe fenomene carstice. Există culturi variate de cereale și legume, pomi fructiferi bumbac. Capitala, La Valetta este situată între două golfuri alimentate continuu de aluviuni aduse de fluviile Siiema și Hamrun. Situată în mijlocul Mediteranei, insula are o poziție strategică deosebită care în decursul istoriei a fost exploatată de alte state mai puternice. În 1953 a devenit dominion britanic și în 1962 și-a cucerit independența.

9. Djerba aparține Tunisiei și are 58 600 locuitori. Joasă și plată, Djerba este cunoscută ca „insula Latofagilor" din Odiseea. Centrul principal este Houmt Souk, înconjurat de sate care-și datorează existența plantațiilor de măslini și portocali. Pescuitul bureților și artizanatul reprezintă alte surse de venit.

10. Corfu, în greaca modernă se numește Kerkira; are 589 km² și 101 000 locuitori. Pandokratoras (906 m.) domină întreaga insulă. Se cultivă cereale, se cresc măslini, lămîi și portocali.

11. Insulele Ciclade formează un arhipelag grec în Marea Egee. Au 126 000 de locuitori și numirea insulelor provine din greaca veche unde înseamnă „cerc" datorită dispunerii insulițelor în jurul Delos-ului. Locuitorii trăiesc din pescuit, cultivarea viței de vie și a grîului. Se exploatează de asemenea zăcămintele de fier și plumb.

12. Creta — are 8 379 km² și 462 000 locuitori. Lanțuri calcaroase, paralele formează trei masive: Leukaa Ore. Hidrografia este săracă și resursele naturale puțin importante (fier, lignit). Petece de pășuni, măslini sălbatici, pini cu coroana largă, palmieri, lauri și mirtul dau culoare pantelor aride Creta s-a reunit cu Grecia în 1913, după ce mult timp a făcut parte din imperiul otoman.

13. Rhodos — insulă greacă de 1 400 km² și cu o populație de 58 950 de locuitori. Economia este agricolă (bumbac, tutun, viță de vie, pescuitul bureților). După ce a fost în posesia imperiului otoman pînă în 1912 și a Italiei pînă în 1947 insula a fost restituită Greciei.

14. Cipru are o suprafață de 9 282 km², 549 000 locuitori și capitala la Nicosia. Relieful este format din două lanțuri muntoase separate de o largă depresiune centrală; toată partea sudică este dominată de masivul vulcanic Troghodhos (1 953 m.). În văi se cultivă grîu, orz, bumbac, se întind oranjerii și viță de vie. Independența insulei a fost întărită prin acordul greco-turc de la Zürich (11 februarie 1959) și acordul anglo-greco-turc de la Londra (23 februarie 1959). Statul cipriot, în Commonwealth din 1961, este condus de un președinte grec și de un vicepreședinte turc.

D. T.

SĂPTĂMÎNA PE GLOB

O privire retrospectivă asupra vieții politice în săptămîna care face obiectul prezentei cronici, evidențiază — odată mai mult — ampla activitate internațională a țării noastre. Activitate caracterizată printr-o exemplară consecvență, prin profund spirit constructiv, prin realism și clarviziune. Aceste ultime șapte zile au ilustrat prin intermediul faptelor efortul neobosit al României de a adînci colaborarea tovărășească cu toate țările socialiste frățești, de a contribui activ la întărirea unității mișcării comuniste și muncitorești internaționale, de a extinde legăturile cu țările în curs de dezvoltare, de a lărgi — pe o bază reciproc avantajoasă și în spiritul deplinei egalități — relațiile cu toate statele, sub semnul dorinței de a-și aduce aportul la însănătoșirea atmosferei în lume, la așezarea raporturilor dintre state pe baze juste, echitabile, conforme cu realitățile contemporane, la făurirea unei păci trainice bazată pe libertatea și independența popoarelor, pe dreptate și progres social.

În cuvîntarea rostită de tovarășul Nicolae Ceaușescu cu prilejul sărbătoririi a 80 de ani de existență a Uzinei de vagoane din Arad a fost reafirmată cu vigoare politica externă constructivă, activă, realistă a partidului și statului nostru. A fost subliniată, din nou, legătura organică dintre politica internă și cea externă a țării noastre, consonanța politicii externe a României cu interesele fundamentale ale poporului nostru, cu cauza socialismului, cu interesele păcii în întreaga lume. „Preocupîndu-ne de mersul înainte al României pe calea socialismului — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu — ne preocupăm în același timp de dezvoltarea relațiilor și colaborării internaționale, ca parte integrantă a activității noastre de construcție socialistă. Este clar că nici o țară — fie ea mare sau mică — nu-și poate asigura progresul general decît dezvoltînd colaborarea multilaterală cu celelalte țări, participînd la diviziunea internațională a muncii".

Dezvoltarea și aprofundarea relațiilor de prietenie frățească cu toate țările socialiste — coordonată esențială a politicii noastre externe — își găsește, din nou, semnificative afirmări. Consemnăm, astfel, scurta vizită de prietenie făcută în țara noastră de tovarășul Stane Dolanț, secretar al Biroului Executiv al Prezidiului Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia. Oaspetele iugoslav a fost primit de tovarășul Nicolae Ceaușescu și a avut convorbiri cu conducători de partid și de stat din țara noastră. În cursul convorbirilor s-a făcut o informare reciprocă asupra operei de construcție socialistă în cele două țări. Reliefîndu-se evoluția pozitivă a relațiilor dintre Partidul Comunist Român și Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia, a fost subliniată hotărîrea comună cu privire la dezvoltarea acestor relații în viitor. De asemenea, s-a făcut un schimb de păreri despre unele probleme actuale internaținale, îndeosebi referitoare la securitatea europeană, precum și ale mișcării muncitorești internaționale. La Giurgiu s-a desfășurat o întîlnire de lucru între ministrul agriculturii, industriei alimentare și apelor al țării noastre și omologul său din R. P. Bulgaria, întîlnire în cadrul căreia s-au dezbătut posibilitățile de dezvoltare a cooperării româno-bulgare în domeniul agriculturii și industriei alimentare. La Timișoara, în urma convorbirilor dintre miniștrii de resort, a fost semnat un acord care prevede intensificarea colaborării în domeniul transporturilor și telecomunicațiilor între România și Ungaria. Sub semnul prieteniei frățești, al colaborării rodnice româno-coreene, se desfășoară vizita în țara noastră a delegației guvernamentale a R.P.D. Coreene, condusă de ministrul afacerilor externe Hă Dam. Notăm, de asemenea, participarea ministrului forțelor armate ale României la ședința ordinară a Comitetului miniștrilor apărării ai statelor participante la Tratatul de la Varșovia, ședință care s-a desfășurat la Berlin.

La tabloul amplu, bogat, al activității partidului nostru pentru întărirea legăturilor cu toate partidele comuniste și muncitorești, cu toate forțele progresiste, această săptămînă a adăugat noi fapte grăitoare. La invitația C.C. al Partidului Comunist Italian, tovarășul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., a făcut o vizită de cîteva zile în Italia unde a avut convorbiri cu tovarășul Luigi Longo, secretar general al P.C.I., cu membri ai Direcțiunii P.C.I. În cadrul convorbirilor au fost abordate situația din Europa și lupta forțelor democratice și progresiste ale continentului pentru securitate și dezvoltarea cooperării. Aceste noi contacte la nivelul conducerii celor două partide se înscriu pe linia bunelor relații de prietenie și colaborare existente între P.C.R. și P.C.I., în interesul celor două popoare, al unității partidelor comuniste. Totodată, cu prilejul vizitei în Italia, tovarășul Paul Niculescu-Mizil a avut convorbiri cu conducători ai Partidului Socialist Italian al Unității Proletare (P.S.I.U.P.); a fost reafirmată dorința celor două partide de a întări relațiile lor frățești și de a acționa pe calea păcii și cooperării europene. Pe aceeași linie de acțiune a promovării contactelor și vizitelor reciproce ca un instrument verificat de favorizare a adîncirii legăturilor internaționaliste de prietenie și colaborare, în interesul unității mișcării comuniste și muncitorești, consemnăm vizita făcută în Elveția, la invitația Partidului Elvețian al Muncii, de o delegație a P.C.R. „P.C.R. și P.E.M. — se arată în comunicatul comun publicat la încheierea vizitei — și-au reafirmat hotărîrea de a milita și în viitor pentru promovarea unor raporturi de colaborare și solidaritate internațională cu toate țările socialiste, cu toate partidele comuniste și muncitorești, de a acționa pentru refacerea și întărirea unității mișcării comuniste mondiale, bazată pe respectarea principiilor marxism-leninismului, internaționalismului proletar, ale independenței, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne, într-ajutorării reciproce. Totodată, ele vor milita pentru unitatea forțelor muncitorești, pentru raporturi de solidaritate cu forțele democratice și progresiste, cu mișcările de eliberare națională, pentru unitatea tuturor forțelor antiimperialiste".

Trebuie consemnată, de asemenea, vizita efectuată în Suedia, la invitația conducerii Partidului Social-Democrat din această țară, a unei delegații române. Delegația a fost primită de Olof Palme, premierul suedez, președintele Partidului Social-Democrat, și a avut convorbiri cu conducători ai P.S.D. din Suedia, cu membri ai guvernului suedez, abordîndu-se probleme referitoare la dezvoltarea relațiilor dintre cele două țări, precum și unele probleme ale vieții internaționale.

O caracteristică a politicii externe a României, evidențiată de întregul curs al evenimentelor, o constituie extinderea relațiilor cu noile state independente, state angajate într-un proces complex de dezvoltare, de afirmare a personalității lor în concertul națiunilor suverane. În acest sens, relevăm semnarea la București a protocolului celei de-a doua sesiuni a Comisiei mixte româno-centrafricane de cooperare economică (protocol care prevede măsuri concrete ce vor fi întreprinse de România și Republica Africa Centrală în vederea dezvoltării cooperării în domeniile minier, metalurgic, energetic, industriei lemnului etc.). Consemnăm, în aceeași ordine de idei, vizita în Capitala noastră a ministrului schimburilor al Republicii Guineea, vizită legată de semnarea protocolului de schimburi comerciale pe 1972 între cele două țări. Aceste două fapte vin să releve, odată mai mult, amplificarea relațiilor țării noastre cu tinerele state africane, importanța pe care România o acordă acestui proces. În contextul aceleiași preocupări pentru dezvoltarea relațiilor cu țările în curs de dezvoltare, o știre din Constanța ne anunță sosirea primei nave sub pavilion chilian care acostează în portul nostru maritim după cel de-al doilea război mondial: este vorba de nava „Lago Llanquihue" care transportă autoturisme de teren și produse chimice românești destinate Republicii Chile.

În sensul consecvenței politicii a României de promovare a cooperării cu toate țările de pe continentul european, ca element de deosebită însemnătate al unui climat de pace și securitate, semnalăm, pe parcursul săptămînii care a trecut, lucrările primei sesiuni a Comisiei mixte guvernamentale de colaborare româno-elenă. În cadrul sesiunii au fost analizate posibilitățile pentru intensificarea livrărilor reciproce de mărfuri, diversificarea schimburilor culturale, artistice, turistice, a colaborării științifice și tehnologice. Pe linia aceleiași politici de promovare a cooperării inter-europene, a multiplicării pe cele mai diferite planuri a legăturilor cu celelalte state de pe continent fără deosebiri de sistem social, se înscrie și vizita în Austria pe care ministrul afacerilor externe al României o va face în perioada 15—19 februarie la invitația omologului său austriac.

Problemele Europei — ale normalizării relațiilor dintre toate statele din această zonă și înfăptuirii securității pe continent — s-au aflat și în această săptămînă printre problemele de frunte pe agenda actualității internaționale. Apare din ce în ce mai evident faptul îmbucurător, de o deosebită importanță, că ideile păcii și securității în Europa au încetat să mai fie un simplu subiect de dezbatere teoretică, devenind o preocupare imediată, concretă, de fond, derivată din realitățile continentului nostru. Așa se explică și puternicul ecou pe care îl suscită, în continuare, documentele recentei Consfătuiri de la Praga a Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varșovia, documente care reprezintă un imbold în pregătirea practică, multilaterală a conferinței general-europene pentru securitate și cooperare.

Participantă activă, plină de inițiativă la eforturile pentru înfăptuirea securității și cooperării europene, România și-a reafirmat, prin cuvîntul tovarășului Nicolae Ceaușescu, hotărîrea de a milita pe mai departe în sensul realizării practice a acestei cerințe arzătoare a tuturor popoarelor continentului nostru. „Noi dorim — a spus președintele Consiliului de Stat al României în cuvîntarea rostită la Arad — să facem totul pentru a ne aduce contribuția la statornicirea pe acest continent a unor relații de colaborare în toate domeniile de activitate și între toate statele. Considerăm că sînt condiții favorabile în această privință și vom milita, împreună cu toate celelalte state — socialiste și nesocialiste — pentru a realiza cît mai repede acest deziderat. Dorim să realizăm în Europa o lume a colaborării și a păcii".

Interesul larg pentru convocarea conferinței general-europene și afirmarea cerinței începerii pregătirilor concrete, multilaterale în acest scop, se reflectă în numeroase noi luări de poziție. „Sînt optimist în legătură cu posibilitatea convocării conferinței în 1972" — declara la încheierea reuniunii de la Innsbruck a liderilor unor partide socialiste și social-democrate din Europa occidentală, cancelarul austriac Bruno Kreisky. La rîndul său, ministrul de externe danez releva că „guvernul Danemarcei salută convocarea conferinței general-europene convins de necesitatea și posibilitatea convocării ei", apreciind, totodată, rolul Declarației privind pacea, securitatea și cooperarea în Europa adoptată de Consfătuirea de la Praga, „pentru amorsarea unor convorbiri concrete, constructive între țările ce urmează a participa la conferința europeană". Într-un interviu, președintele Senatului belgian, Paul Struye releva că documentele consfătuirii de la Praga, „propun, fără să modifice raportul de forțe politice de pe continent, dirijarea eforturilor statelor europene spre construirea unui sistem trainic de securitate" și ține să sublinieze că „după mulți ani, pe continentul nostru au apărut din nou speranțe". Iar Finlanda reafirma, prin glasul purtătorului de cuvînt al ministerului său de externe că „este gata să înceapă neîntîrziat, la Helsinki, pregătirile pentru organizarea și desfășurarea conferinței general-europene în problemele securității și cooperării". În consonanță cu asemenea poziții oficiale se pot cita numeroase luări de atitudine ale celor mai diferite cercuri ale opiniei publice europene, dintre care amintim doar cîteva: rezoluția în sprijinul „convocării grabnice a conferinței general-europene" adoptată la cea de-a cincea reuniune a oamenilor de știință din țările nordice, rezoluția adoptată la întîlnirea „Organizațiile sindicale și cooperarea europeană" desfășurată la Helsinki, declarațiile primarului Florenței, ale președintelui organizației vest-germane „Tineretul Muncitor Socialist German".

O idee scoasă în evidență în diferite luări de poziție ale unor personalități sau cercuri politice europene este aceea că pregătirea atentă, minuțioasă, laborioasă a Conferinței securității nu trebuie să degenereze în tergiversare. Subliniind că „senatorii vor depune toate eforturile pentru a contribui la convocarea încă în anul 1972 a conferinței general-europene", președintele grupului parlamentar de prietenie franco-sovietic din Senatul francez, J. Bush, opina: „pregătirea conferinței trebuie să fie minuțioasă, ceea ce nu înseamnă că aceasta trebuie să constituie o frînă în convocarea ei".

Reflectare semnificativă a consensului mereu mai larg că a sosit timpul trecerii la acțiuni concrete este și preocuparea manifestată în cercuri guvernamentale vest-europene pentru conținutul conferinței. „Unul din scopurile Conferinței paneuropene — afirma ministrul de externe al Austriei, Rudolf Kirschschläger — l-ar putea constitui adoptarea unui document oficial, cu caracter obligatoriu, referitor la renunțarea la amenințarea cu forța și folosirea forței, precum și interzicerea forței în relațiile dintre state. Simple declarații în acest sens nu sînt suficiente". Și el opina că, în afară de aceasta „ar trebui să fie analizată colaborarea în forma ei actuală și să fie întreprinși pași concreți spre întărirea acestei colaborări". După cum informa ziarul „LE MONDE", la Paris s-a confirmat știrea publicată de INTERNATIONAL HERALD TRIBUNE, potrivit căreia Franța se opune reprezentării Pieței comune la conferința securității europene. S-a precizat că „această poziție este conformă doctrinei, de mult proclamată de guvernul francez în această chestiune, și anume că numai statele și nu alianțele sau asociațiile dintre ele, trebuie să participe la conferință".

A merge efectiv mai departe, pe calea făuririi securității europene, a trece la rezolvarea problemelor practice în acest sens este o cerință a actualității. O cerință pe care o afirmă cu insistență și opinia publică din țara noastră. Punînd la baza întregii sale politici externe respectul strict al legalității internaționale, abordînd toate problemele vieții mondiale pornind de la realități, în spirit constructiv, cu consecvență și dinamism, România socialistă va contribui și pe viitor activ, la toate fazele și acțiunile legate de pregătirea și desfășurarea cu succes a Conferinței general-europene, va face tot ce depinde de ea pentru instaurarea pe continentul nostru a unor relații de înțelegere reciprocă, bună vecinătate și cooperare pașnică.

EM. RUCĂR

Încheierea Adunării mondiale pentru pacea și independența Indochinei

Duminică s-au încheiat la Palatul Congreselor de la Versailles lucrările Adunării mondiale pentru pace și independența popoarelor din Indochina, la care au participat delegați din 84 de țări de pe toate continentele. Din partea României, la lucrări a participat o delegație condusă de prof. dr. Tudor Ionescu, deputat în Marea Adunare Națională, președintele Comitetului Național de solidaritate cu lupta poporului vietnamez.

Ședința de închidere a început prin prezentarea rapoartelor celor patru comisii de lucru ale Adunării.

Adunarea a adoptat o rezoluție în care este condamnată cu vigoare continuarea de către S.U.A. a războiului împotriva țărilor din Indochina, intensificarea bombardamentelor aeriene, folosirea armelor chimice etc. Aceste acțiuni — se spune în rezoluție — revoltă opinia publică mondială și impun creșterea vigilenței tuturor oamenilor iubitori de pace din lume. „Acțiunea internațională unită constituie una din forțele care vor permite obținerea păcii în Indochina. Ajutorul multilateral al țărilor socialiste și al altor țări doritoare de pace și de libertate, dezvoltarea mișcărilor de solidaritate în diferite țări și largul sprijin al opiniei publice mondiale, constituie pentru popoarele luptătoare din Indochina dovada palpabilă că ele nu sînt singure în lupta pe care o duc pentru pacea tuturor popoarelor din lume".

Adunarea mondială a adoptat, de asemenea, un apel. Apelul cere guvernului Statelor Unite retragerea grabnică și completă a tuturor forțelor sale armate din această regiune a lumii, fixarea unei date precise pentru această retragere. Încetarea războiului aerian și a oricărei activități militare îndreptate împotriva popoarelor din Indochina. Apelul cere, de asemenea, să se acorde acestor popoare dreptul de a dispune liber de soarta lor, fără nici un amestec din afară.

● **LA PHENIAN A AVUT LOC, sub auspiciile Comitetului Coreean pentru relațiile culturale cu străinătatea, inaugurarea unei expoziții de cărți din Republica Socialistă România.**

● POTRIVIT AGENȚIEI MEN, președintele Sudanului, Gaafar Numeiry, a acceptat demisia lui Khaled Hassan Abbas, vicepreședinte și ministru al apărării. După cum s-a anunțat, președintele Numeiry va prelua personal portofoliul apărării.

● **TOTALUL ȘOMERILOR DIN ȚĂRILE PIEȚEI COMUNE a atins, în a doua jumătate a anului 1971, cifra de 2,1 milioane — informează ziarul „Libre Belgique". În perioada corespunzătoare a anului 1970, în țările C.E.E. existau numai 1,7 milioane șomeri.**

PE SCURT

● OAMENI DE ȘTIINȚĂ DE LA LABORATORUL PENTRU CERCETĂRI NAVALE AL S.U.A. au declarat că dețin probe convingătoare ale existenței oxigenului pe Lună. Într-o declarație difuzată în presă, experții laboratorului au arătat că, în cursul studierii mostrelor de rocă lunare aduse pe Pămînt de echipajele navelor „Apollo", au putut dovedi că solul selenar conține oxigen.

● PREMIERUL DESEMNAT, GIULIO ANDREOTTI, a continuat sîmbătă consultările în vederea formării unui nou guvern italian, în ciuda eșecurilor repetate înregistrate în convorbirile anterioare cu liderii celor patru partide de centru-stînga: democrat-creștin, socialist, socialist-democratic și republican.

„Spirala nemulțumirii"

Corespondenții de presă din capitala portugheză semnalează o recrudescență a frămîntărilor social-politice. NEUE ZÜRCHER ZEITUNG vorbește, astfel, despre „un început de an punctat de nemulțumiri și agitații în multe sectoare ale vieții portugheze".

Pe parcursul perioadei relativ scurte, de la trecerea pragului lui 1972:

● Peste 70 000 de muncitori din Lisabona, Porto, Beja și Santarem au participat la acțiuni greviste în sprijinul revendicărilor economice și, totodată, pentru recunoașterea sindicatelor lor, actualmente ilegale. Cercurile guvernamentale din capitala lusitană nu-și ascund iritarea față de ceea ce ele denumesc „încălcarea masivă a legii 218" (lege care interzice grevele) și față de „escaladarea mișcării sindicale subterane" (creșterea influenței sindicatelor ilegale muncitorești).

● Cei circa 3 000 de funcționari ai poștei și mai bine de jumătate din personalul serviciilor administrative locale au organizat o grevă de 48 de ore (prima grevă a funcționarilor din instituțiile de stat de la instaurarea salazarismului).

● 320 de personalități catolice — prelați și intelectuali din întreaga țară — au semnat o scrisoare adresată premierului Caetano, în care cer „reconsiderarea actualei politici față de teritoriile de peste mări" și încetarea războiului colonial din Angola, Mozambic și Guineea-Bissau, care înghite 40 la sută din bugetul statului portughez.

● Studenții facultății de drept din Lisabona au inițiat o grevă (cu ocuparea amfiteatrelor) timp de două zile, în sprijinul urgentării promisei reforme universitare. Inițiativa a fost repede urmată de toate centrele universitare, numărul studenților care au participat la diverse adunări și manifestări sub cuvîntul de ordine „Reforma universitară" ridicîndu-se la circa 20 000.

Paralel cu această recrudescență a frămîntărilor sociale și politice, se remarcă ceea ce corespondenții de presă din capitala portugheză definesc „o creștere" a presiunilor curentului de extremă dreaptă în sînul guvernului portughez. NEUE ZÜRCHER ZEITUNG se referă, în acest sens, la „o acțiune concertată a elementelor dure" care, acuzîndu-l pe premierul Caetano de „favorizarea unui climat tolerant" cer declanșarea unei noi runde de măsuri restrictive. Majoritari în cabinetul portughez, exponenții „liniei dure" au șanse evidente să-și impună punctul de vedere. În această ordine de idei a atras atenția un comunicat publicat după o ședință de cabinet ținută la 3 februarie în care se preciza că „un dialog cu opoziția e considerat în actualele circumstanțe inutil" și se avertiza că „nu vor fi tolerate dezordini sociale și politice".

Este, însă, foarte îndoielnic că „linia dură", sub formula „salazarismului fără Salazar", va putea menține sub control o situație mereu mai explozivă într-o țară care înregistrează cel mai scăzut venit pe cap de locuitor, cele mai ridicate cheltuieli militare, cel mai redus buget pentru învățămînt, cel mai ridicat procent de analfabetism și șomeri din întreaga Europă. Există, dimpotrivă, motive să se presupună că „spirala nemulțumirii și frămîntărilor" — de care vorbește cotidianul elvețian citat — va fi urmată de frămîntări și în lunile ce urmează.

P. NICOARĂ

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

cinema

ATUNCI I-AM CONDAMNAT PE TOȚI LA MOARTE: rulează la Patria (orele 10; 12,30; 16; 18,30; 21), Grivița (orele 9; 11,15; 13,30; 15.45; 18.15; 20,30), Volga (orele 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20,15), Central (orele 9.15; 11.30; 13.45; 16; 18,15; 20,30).

PUTEREA ȘI ADEVĂRUL: rulează la Sala Palatului (ora 19), Excelsior — ora 17 (Gală).

POVESTE DE DRAGOSTE: rulează la Capitol (orele 9; 11.30; 13,45; 16; 18.30; 21).

OSCEOLA: rulează la Festival (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 21).

LOCOTENENTUL BULLITT: rulează la Favorit (orele 9; 11,15; 13,30; 15.45; 18,15; 20.30), Luceafărul (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), București (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).

FUGA: rulează la Flamura (orele 9; 12; 16; 19.30).

ULTIMUL RĂZBOINIC: rulează la Scala (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30, 21), Feroviar (orele 8,45; 11; 13,30; 16; 18.30; 20,45), Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18.30; 20,45).

FARMECUL ȚINUTURILOR SĂLBATICE: rulează la Floreasca (orele 15,30; 18; 20,15).

HUGO ȘI JOSEFINA: rulează la Lumina (orele 9—19.30 în continuare).

B.D. LA MUNTE ȘI LA MARE: rulează la Doina (orele 11,30; 13.45; 16; 18.15; 20.30).

LOVE STORY: rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20.45), Miorița (orele 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20,30), Bucegi (orele 10; 12; 15.45; 18; 20,15).

DECOLAREA: rulează la Înfrățirea (orele 15.30; 17,45; 20).

MIRII ANULUI II: rulează la Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18.15; 20.30), Arta (orele 15,30; 18; 20,15).

PE POTECA NETĂRMURITEI IUBIRI: rulează la Buzești (orele 15.30; 18; 20.15).

WATERLOO: rulează la Popular (orele 15,30; 19), Rahova (orele 15,30; 19).

O DUMINICĂ PIERDUTĂ: rulează la Progresul (orele 16; 18; 20).

AVENTURI ÎN ONTARIO: rulează la Gloria (orele 9; 11,15; 13.30; 16; 18,15; 20.30), Modern (orele 9; 11.15; 13,30; 16; 18.15; 20.30).

TRENUL: rulează la Lira (orele 15.30; 18; 20), Vitan (orele 15,30; 18; 20.15).

LIVADA DIN STEPĂ: rulează la Ferentari (orele 15.30; 17,45; 20).

TICK, TICK, TICK: rulează la Flacăra (orele 15.30; 17,45; 20).

MIHAIL STROGOFF: rulează la Cosmos (orele 15.30; 18; 20,15).

COPACII MOR ÎN PICIOARE: rulează la Drumul Sării (orele 15,30; 17,45; 20).

ANNA CELOR O MIE DE ZILE: rulează la Pacea (orele 15,45; 19).

NEÎNFRICATUL GYULA, VARA ȘI IARNA: rulează la Laromet (orele 15.30; 17.30; 19.30).

ARTICOLUL 420: rulează la Unirea (orele 11; 15.30; 19).

CEA MAI FRUMOASĂ SOȚIE: rulează la Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 15.45; 18; 20,15).

FLOAREA DE CACTUS: rulează la Cringași (orele 15,30; 18; 20.15).

UN AMANET CIUDAT: rulează la Timpuri Noi (orele 9—18,30 în continuare); (la ora 20,15 — program de documentare).

O FLOARE ȘI DOI GRĂDINARI: rulează la Giulești (orele 15,30; 19).

MARELE PREMIU: rulează la Moșilor (orele 15.30; 19).

CASTANELE SÎNT BUNE: rulează la Viitorul (orele 15.45; 18; 20.15).

VAGABONDUL: rulează la Munca (orele 10,30; 15,30; 19).

POVEȘTI DIN ROMA: (orele 10; 12; 14,15).

ALI BABA ȘI CEI PATRUZECI DE HOȚI (ora 16,30); VACA ȘI PRIZONIERUL (orele 18,45; 21) — rulează la Cinemateca — Union.

teatre

LUNI, 14 FEBRUARIE 1972

Teatrul de Comedie: INTERESUL GENERAL — ora 20; Teatrul „C. I. Nottara" (Sala Magheru): BUNĂ SEARA DOMNULE WILDE — ora 18,30; (Sala Studio) — DIALOG — SPECTACOL DE POEZIE ROMÂNEASCĂ — ora 18,30; Teatrul „Ion Vasilescu": SICILIANA — ora 19,30.

tv

LUNI, 14 FEBRUARIE 1972

15,30 Lecții TV. pentru lucrătorii din agricultură. 16,30—17 Curs de limba rusă (lecția a II-a — reluare). 17.40 La volan. 18.00 Căminul. 18,40 Avanpremieră. 18,45 Ecranul. 19,10 Noutăți cultural-artistice. 19,20 1001 de seri. 19.30 Telejurnalul. 20,10 Reflector. 20,25 Teatru-foileton: „Mușatinii". 21.15 Să înțelegem muzica. 22,15 Dansul anotimpurilor. 22.30 „24 de ore". 22,45 Contraste în lumea capitalului.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"